

ODJECI

IZ ŽIVOTA PROVINCIJE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
Školskih sestara franjevaka - SPLIT, Lovret

God. 2007./XXXVII.

Br. 3/146

SADRŽAJ

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE.....	3
PORUKA SV. OCA Sve Crkve za cio svijet	4
IZ GENERALATA Novo provincijalno vijeće mariborske provincije	7
Zaključni dokument VII. susreta odgojiteljica 2007.	8
IZ PROVINCIJALATA Sa sjednica Provincijalnoga vijeća	12
Godišnji raspored sestara.....	13
Mjesečne duhovne obnove	19
Trajni odgoj – seminari	22
Obavijesti.....	23
ZBIVANJA I OSVRTI Jedan je vaš Učitelj.....	26
Primanje misijskoga križa	30

Poći ili ostati.....	31
Isus je put.....	33
Dobrodošli u Proložac	34
Duhovnost zrele dobi.....	35
Zlatni jubilej	38
Gospodin se smiješio	39
Cvjetići na Lovretu	40
Volim djecu	41
JEKA IZ AFRIKE	
Moji prvi redovnički zavjeti	42
Prvo stoljeće kršćanstva	43
NAŠI POKOJNICI	
Sestre naše Kongregacije.....	45
Rodbina sestara.....	45
Zahvale	46

Izdaje:

Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova školskih sestara franjevaka Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9

Uređuje: s. Marija Petra Vučemilo

tel. 021/ 319-805; faks 021/ 319 358

e-mail: skolske-sestre-franjevke@st.htnet.hr

skype: skolskesestreLovret

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE

Drage sestre!

U pojedinim razdobljima života snažnije dotičemo i zahvaćamo u temelje vlastitoga bitka, postavljamo pitanja cjelokupnoga života i njegova smisla. Na to nas ponekad nagna prolaz kroz kriznu situaciju, prijelazno životno razdoblje, premještaj, preuzimanje neke zahtjevnije dužnosti, povlačenje iz radne aktivnosti, bolest.

U smirenijem i svečarskom tonu cjelovitije sagledavamo vlastiti život u prigodi slavlja naših redovničkih jubileja, osobito slavljenja pedeset, šezdeset godina života u našoj franjevačkoj zajednici, što imamo prilike obilježavati gotovo svake godine o svetkovini našega oca Franje. Divna su posvjedočenja sestara u tim prigodama o radosti života darovana Kristu u služenju braći i sestrama, o vremenu zanosnih početaka života po zavjetima, o radosnom podnošenju oskudice, teškoga fizičkoga rada te raznih drugih oblika patnja kroz koje su prolazile. Prokušanos njihova životnoga puta rađala je jasniju spoznaju i opredjeljenje za ono bitno, temeljno, vrijedno. Svima nam je poticaj kad čujemo njihovo svjedočanstvo da, po primjeru sv. Franje, smatraju najvažnijim biti otvorene Bogu i njegovim nadahnućima, korjenito živjeti Evanđelje, slijediti Krista u potpunosti, ljubiti Boga, sve ljude i sva stvorenja, i da smatraju najvažnijim usvojiti franjevačke kreposti: jednostavnost, poniznost, malenost, nenametljivost, poslušnost, skromnost, siromaštvo. A njihov prvotni zanos za naviještanjem kao da, s godinama i fizičkom krhkošću, prerasta u čežnju i brigu oko pripravnosti za susret sa Stvoriteljem licem u lice.

I kao zajednica možemo prolaziti kroz ovakvo čišćenje, ljuštenje svega površnoga, da *iznutra očišćeni, iznutra rasvijetljeni i zapaljeni ognjem Svetoga Duha, mogemo nasljedovati stope ljubljenoga Sina*. To doista i prolazimo po svakoj sestri koja dopušta da s nje spadnu ljuške nevažnih zaokupljenosti, usmjeravajući se i zauzimajući za ono što je bitno, što joj je po pozivu kao franjevki najpotrebnije. Iz istinske potrebe za produbljenjem franjevačke duhovnosti opredijelile smo se i provincijskim planom, prema kojem iz godine u godinu uzimamo u razmatranje franjevačke sastojnice kako bismo obnovile i čvršće izgrađivale vlastiti identitet s njegovim karizmatiskim bitnostima zajedništva i poslanja.

Mnogo je Franjinih poticaja kojima nas on poziva i ohrabruje za ono što bismo trebale željeti, što htjeti, što bi nam se trebalo militi, što nas radovati. Svu njegovu zaokupljenost kao da sažima njegov kontemplativni zaziv: *Bože moj i sve moje! Presveti Gospodine, htio bih te ljubiti. Predao sam ti cijelo svoje srce i svoje tijelo, i jako želim još više učiniti za tvoju ljubav kad bih samo znao. Vatrema i slatka sila tvoje ljubavi, molim, Gospodine, neka obuzme moj um i moje srce i neka ga odijeli od svega što je pod nebom, da umrem od ljubavi ljubeći tebe koji si se udostojao umrijeti od ljubavi ljubeći mene*.

Do dubina vlastitoga bitka dolazimo predanjem, iz ljubavi i u ljubavi. Prepustimo se vodstvu Duha ljubavi, život svoj predajmo Kristu - u potpunosti. Neka to bude naša radost! To je svečanost i ljepota našega života, u svakoj životnoj dobi.

Vaša s. Klara

Split, o svetkovini sv. Franje 2007.

PORUKA SV. OCA

SVE CRKVE ZA CIO SVIJET

Poruka pape Benedikta XVI. za Svjetski misijski dan 2007.

Draga braćo i sestre,

u prigodi idućega Svjetskog misijskog dana želja mi je pozvati sav Božji narod – pastire, svećenike, redovnike, redovnice i laike – na zajedničko promišljanje o žurnosti i važnosti koju misijsko djelovanje ima također u ovo naše doba. Ne prestaju se, naime, razlijevati, kao podsjetnik svim ljudima i usrdni apel, riječi kojima je Isus Krist, raspeti i uskrsli, prije no što će uzići na nebo, apostolima povjerio misijsko poslanje: "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" (Mt 28,19-20). U ostvarenju zahtjevnog djela evangelizacije podupire nas i prati sigurnost da je On, gospodar žetve, s nama i da trajno upravlja korake svog naroda. Krist je taj neiscrpni izvor poslanja Crkve. Ove nas godine uz to još jedan razlog potiče na obnovljenu misijsku zauzetost: slavi se naime 50. obljetnica enciklike sluge Božjega Pija XII. Fidei donum, kojom se promiče i potiče suradnja među Crkvama za misiju ad gentes.

"Sve Crkve za cio svijet" tema je idućeg Svjetskog misijskog dana. Ona poziva mjesne Crkve na svih pet kontinenata da postanu svjesne žurne nužnosti pokretanja misijskog djela sred mnogih i teških izazova našega doba. Prilike u kojima ljudi žive zacijelo su se u međuvremenu promijenile i ovih su se desetljeća poduzeli veliki naponi za širenje evanđelja, osobito počevši od Drugoga vatikanskog koncila naovamo. Ostaje ipak još mnogo toga za učiniti da bi se odgovorilo na misijski poziv koji Gospodin neumorno nastavlja upućivati svakom kršteniku. On u prvome redu nastavlja pozivati Crkve takozvane drevne tradicije, koje su nekoć za misije davale ne samo materijalna sredstva već također lijep broj svećenika, redovnika, redovnica i laika, oživljujući tako djelotvornu suradnju među kršćanskim zajednicama. Ta je suradnja urodila obilnim apostolskim plodovima kako za mlade Crkve u misijskim zemljama, tako i za crkvene stvarnosti iz kojih su misionari odlazili u misije. Pred nadirućom sekulariziranom kulturom, koja, kako se ponekad čini, sve više prodire u zapadna društva, te su Crkve, promatrajući pored ostalog krizu obitelji, opadanje broja zvanja i sve veće starenje klera, izložene opasnosti da se zatvore u same sebe, da s malom nadom gledaju u budućnost i popuste u svojim misijskim nastojanjima. No, upravo je ovo trenutak da se s pouzdanjem otvore Božjoj providnosti, jer Bog nikada ne napušta svoj narod već ga snagom Duha Svetoga vodi prema ispunjenju svoga vječnog nauma spasenja.

Dobri Pastir poziva također Crkve u kojima je Radosna vijest tek u najnovije doba naviještena da se velikodušno posvete misiji ad gentes. Premda se u svome razvoju susreću s nemalim poteškoćama i preprekama, te zajednice bilježe stalan rast. Neke od njih imaju sreću da obiluju svećenicima i zavjetovanim osobama koje se u ne malom broju, unatoč tome što postoje velike potrebe in loco, šalje da obavljaju svoju pastoralnu i apostolsku službu na drugim mjestima, pa i u zemljama drevne evangelizacije. Svjedočimo tako veoma korisnoj "razmjeni darova", koja je na korist cijelome Kristovu mističnom tijelu. Živa mi je

želja da se misijska suradnja još više osnaži i da se istodobno prepozna vrijednost skrivenih talenata i karizmi svakog pojedinca. Želim, nadalje, da Svjetski misijski dan pridonese tome da sve kršćanske zajednice i svaki krštenik postanu sve više svjesni da je Kristov poziv na širenje njegova Kraljevstva sve do nakraj zemlje upućen svima "Crkva je misionarska po svojoj naravi – piše Ivan Pavao II. u enciklici *Redemptoris missio* – jer Kristova zapovijed nije nešto prigodno i izvanjsko, nego dopire do same srži Crkve. Iz toga slijedi da je cijela Crkva i svaka Crkva poslana poganima. Pa i same vrlo mlade Crkve, da bi taj misijski žar procvao i kod njihovih zemljaka, vrlo je prikladno da što prije stvarno sudjeluju u općem misijskom radu Crkve, šaljući i same misionare da po svem svijetu naviještaju evanđelje, makar trpjele od nestašica klera" (br. 62).

Pedeset godina od povijesnog poziva moga prethodnika Pija XII. s enciklikom *Fidei donum* na suradnju među Crkvama u misijskoj službi, želio bih ponovno potvrditi da naviještaj evanđelja ništa nije izgubio na svojoj aktualnosti i da je prijeko potreban. U spomenutoj enciklici *Redemptoris missio* papa Ivan Pavao II. je, sa svoje strane, prepoznao da je "misija Crkve, zasigurno, šira od samog 'zajedništva među crkvama': uz pomoć koju pruža pri ponovnoj evangelizaciji, ona mora također ići dalje u smislu osobitoga misijskog poslanja" (br. 64). Misijska zauzetost ostaje prema tome, kao što je to više put ponovljeno, prva služba koju Crkva duguje današnjem čovječanstvu, kako bi se kulturne, društvene i etičke promjene upravilo u pravom smjeru i u njih utkao duh evanđelja; kako bi se Kristovo spasenje pružilo čovjeku našega doba, koji je u mnogim krajevima svijeta ponižen i potlačen zbog siromaštva koje je zahvatilo široke slojeve, nasilja i sustavnog nijekanja ljudskih prava.

Crkva tom sveopćem poslanju ne može izmaći; ono za nju predstavlja snažnu obvezu. Budući da je Krist povjerio misijsko poslanje u prvome redu Petru i apostolima, ono danas prije svega spada u dužnost Petrova nasljednika, kojega je Božja providnost izabrala da bude vidljivi temelj crkvenog jedinstva, te biskupe koji su izravno odgovorni za naviještaj evanđelja, bilo kao članovi biskupskog zbora, bilo kao pastiri mjesnih Crkava (usp. *Redemptoris missio*, 63). obraćam se, stoga, pastirima svih Crkava koje je Gospodin postavio na čelo jedinog mu stada: neka u grudima svakog od vas plamti žar za naviještanjem i širenjem evanđelja! Upravo je to bila briga koja je prije pedeset godina nagnala slugu Božjega Pija XII. da misijsku suradnju učini takvom da bude što primjerenija zahtjevima vremena. Osobito u pogledu evangelizacije on je zatražio od zajednica u zemljama drevne evangelizacije da šalju svećenike u ispomoć nedavno osnovanim Crkvama. Ustanovio je tako novi "misijski subjekt" koji je dobio naziv po prvim riječima enciklike "Fidei donum". U vezi s tim je pisao: "Gledajući s jedne strane bezbrojno mnoštvo naših sinova koji su, osobito u zemljama drevne kršćanske tradicije, dionici dobra vjere, a s druge još brojnije mnoštvo onih koji još uvijek iščekuju poruku spasenja, osjećamo gorljivu želju da vas, časna braćo, potaknemo da svojim žarom poduprete svetu stvar širenja Crkve u svijetu". Pritom dodaje: "Dao Bog da nakon našega poziva misijski duh dublje proдре u srce svih svećenika i, po njihovu služenju, raspiri misijski žar u srcima svih vjernika" (AAS, XLIX 1957., 226).

Zahvaljujemo Gospodinu na svim obilnim plodovima kojima je urodila ta misijska suradnja u Africi i drugim krajevima svijeta. Mnoštvo svećenika, nakon što su napustili svoje zajednice, stavili su svoje apostolske snage u službu katkad tek nastalih zajednica u siromašnim krajevima i zemljama u razvoju. Među njima je ne mali broj mučenika koji su, svjedočenju riječi i apostolskom predanju, pridružili žrtvu života. Ne smijemo isto tako

zaboraviti ni mnoge redovnike, redovnice i laike volontere koji su se, zajedno s prezbiterima, žrtvovali za širenje evanđelja sve do na kraj svijeta. Neka Svjetski misijski dan bude prigoda da se u molitvi sjetimo te naše braće i sestara u vjeri i svih onih koji se nastavljaju žrtvovati na nepreglednom misijskom polju. Molimo Boga da njihov primjer posvuda probudi nova zvanja i novu misijsku svijest u kršćanskom narodu. Zapravo, svaka se kršćanska zajednica rađa kao misijska i upravo se na temelju hrabrosti evangeliziranja mjeri ljubav vjernika prema njihovu Gospodinu. Mogli bismo tako reći da se, kada je riječ o vjerniku kao pojedincu, ne radi više jednostavno o suradnji u djelu evangelizacije, već o tome da i oni sami osjete da su protagonisti i suodgovorni za misiju Crkve. Ta suodgovornost podrazumijeva da poraste uzajamno zajedništvo među zajednicama i poveća se uzajamna pomoć što se tiče kako osoblja (svećenika, redovnika, redovnica i vjernika volontera) tako i korištenja sredstava koja su danas nužna za evangelizaciju.

Draga braćo i sestre, misijsko poslanje koje je Krist povjerio apostolima tiče se doista svih nas. Neka Svjetski misijski dan bude zato povoljna prilika da toga postanemo dublje svjesni i zajedno zacrtavamo duhovne i odgojne pravce djelovanja koji će unaprijediti suradnju među Crkvama i obučavanje novih misionara za širenje evanđelja u ovom našem dobu. Ne smije se ipak pritom zaboraviti da je prvi i osnovni doprinos koji smo pozvani pružiti misijskom djelovanju Crkve molitva: "Žetva je velika, ali radnika malo – kaže Gospodin. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju" (Lk 10,2). "U prvom redu – pisao je prije pedeset godina papa Pio XII. časne uspomene – molite, dakle, časna braćo, molite više. Sjetite se velikih duhovnih potreba mnogih naroda koji su još tako daleko od prave vjere odnosno uskraćeni za pomoć koja im je potrebna da istu sačuvaju" (AAS, nav., str. 240). On je također pozvao da se češće prikazuju mise za misije, primjećujući da je "to u skladu s Gospodinovim željama, koji ljubi svoju Crkvu i želi da se proširi i cvate u svim krajevima zemlje" (isto, str. 239).

Draga braćo i sestre, i ja ponavljam taj poziv koji je danas aktualan više no ikada prije. Neka se u svim zajednicama usrdno moli "Oca našeg koji je na nebesima" da dođe njegovo Kraljevstvo na zemlji. Pozivam osobito djecu i mlade, koji su uvijek spremni za velikodušni misijski polet. Obraćam se bolesnima i onima koji trpe, podsjećajući na vrijednost njihove tajanstvene i nezaobilazne suradnje u djelu spasenja. Pozivam zavjetovane osobe i napose klauzurne samostane da umnože svoje molitve za misije. Neka se, zahvaljujući zauzetosti svih vjernika, na čitavu Crkvu proširi duhovna mreža molitve i potpore evangelizaciji. Neka Djevica Marija, koja je majčinskom brižnošću pratila prvu Crkvu na njezinu putu, vodi naše korake i u ovom našem dobu i izmoli nam novu Pedeseticu ljubavi. Neka, napose, u nama probudi svijest da smo svi misionari, da nas, naime, Gospodin sve poziva da budemo njegovi svjedoci u svakom trenutku svoga života. Svećenicima "Fidei donum", redovnicima, redovnicama, laicima volonterima zauzetim na prvim crtama evangelizacije, kao i svima onima koji se na razne načine posvećuju naviještanju evanđelja poručujem da ih se svakodnevno spominjem u svojim molitvama i svima im od srca udjeljujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 27. svibnja 2007., na svetkovinu Duhova

Papa Benedikt XVI.

IZ GENERALATA

Grottaferrata, 25. srpnja 2007.

Prot.n. 695/2007.

Predmet: Novo Provincijalno vijeće mariborske provincije

Svim provincijalnim vijećima
i svim sestrama Kongregacije

Drage sestre!

U Repnjama je od 17. do 26. lipnja 2007. održan redoviti, radni i izborni kapitul mariborske provincije, na kojemu je izabrano novo Provincijalno vijeće u sastavu:

s. M. Rafaela Glasenčnik	provincijalna predstojnica
s. M. Bernardka Stopar	provincijalna zamjenica
s. M. Veronika Verbič	provincijalna savjetnica
s. M. Terezija Tomazin	provincijalna savjetnica
s. M. Metoda Šinkovec	provincijalna savjetnica

Sukladno kan. 625 § 3 Zakonika kanonskog prava Vrhovno vijeće potvrdilo je novo Provincijalno vijeće na svojoj sjednici od 16. srpnja ove godine.

Mir i dobro svima! Srdačan pozdrav

s. M. Natalija Palac, vrhovna predstojnica

ZAKLJUČNI DOKUMENT VII. SUSRETA ODGAJATELJICA 2007.

Br. 711/2007.

Svim sestrama naše Kongregacije

Drage sestre,

predstavljamo vam zaključni dokument VII. susreta odgajateljica naše Kongregacije, održanog od 31. kolovoza do 8. rujna ove godine u Asizu (Sv. Marija Anđeoska). Tema susreta – *Jedan je vaš Učitelj* (Mt 23, 8): *odgajati sebe da bismo mogle odgajati druge* – na tragu je zaključnog dokumenta Vrhovnog kapitula 2005., koji je kao prioritet podcrtao važnost samoodgoja i trajnog odgoja, a ujedno se nastavlja na tematiku prethodnog susreta odgajateljica (2003.).

Ovaj dokument sadrži poticaje i smjernice za odgajateljice osobno, a one su usredotočene na potrebu da žive intimno jedinstvo s Kristom, pogleda trajno uprtog u Njegovo Lice (usp. *Ponovno krenuti od Krista*, br. 23). Tako će moći osobnim iskustvom uvoditi odgajanje u život s Bogom, vrhovnim dobrom i krajnjom svrhom našeg života, što i jest cilj odgojnog procesa. Odgajateljica je učenica u školi Gospodinovoj zajedno s odgajanicama koje prati na putu otkrivanja vlastitog identiteta i rasta u zvanju.

Sve što vrijedi za odgajateljice, vrijedi i za svaku drugu sestru. Stoga zaključni dokument naglašava da je zajednica povlašteno mjesto odgoja. Zato se svaka sestra treba osjetiti odgovornom za nova zvanja te suodgovornom za početni i vlastiti trajni odgoj.

Svima nam je potrebno živjeti u svijesti da smo *početnice* (poput Franje), da smo *novakinje* pred kojima je dug put, kojim se prolazi od iskustva onih koji su tvrda srca da vjeruju do onih kojima srce gori u susretu s Gospodinom. Neka nam i ovaj dokument bude poticaj da prijanjajući uz Krista, jedinog Učitelja, trajno hodimo putem obraćenja i obnove.

s. M. Natalija Palac, vrhovna predstojnica

Grottaferrata, Rane sv. Franje 2007.

KRIST – NAŠ JEDINI UČITELJ

Vitalnost redovničkih obitelji, kvaliteta i kreativnost apostolskog služenja, uspješnost proročkog djelovanja, velikim dijelom ovise o početnom i trajnom odgoju pozvanih na tako uzvišeno poslanje.

(Ivan Pavao II, *Poruka redovnicima i redovnicama Brazila*, 11. 7. 1986.)

Uvod

Ovim dokumentom, koji se nadovezuje na *Poziv* iz 2003, predstavljamo vam sintezu prijedloga i sugestija proizašlih iz VII. susreta odgajateljica, održanog u Asizu (Sv. Marija Anđeoska) od 31. kolovoza do 7. rujna 2007.

Osim međusobnog obogaćivanja sudionica, ostvarenog u boljem poznavanju i plodnijoj suradnji, VII. susret odgajateljica donio je nekoliko korisnih i potrebnih smjernica, proizašlih iz predložene teme: *Jedan je vaš Učitelj: odgajati sebe kako bismo odgajale druge.*

Ove naznake ne tiču se samo odgajateljica i odgajanica u njihovu osjetljivom i zahtjevnom hodu prema *suobličenju Kristu* slijedeći stope sv. Franje, nego podrazumijevaju da svaka pojedina sestra i svaka naša zajednica svjedočanstvom osobnog i zajedničkog života daju vlastiti doprinos u odgoju i poslanju, prema posebnoj karizmi naše Družbe (usp. *VC*, 37).

U današnjem kulturnom kontekstu – obilježenom globalizacijom, tehnološkim napretkom, fragmentarnošću, slabom mišlju, etičkim relativizmom, materijalizmom i sekularizacijom koja sve više uzima maha, od čega nisu pošteđene ni naše zajednice – prijedlog radikalnoga redovničkog života nailazi na mnoge poteškoće. Stoga se osjetila žurna potreba za razmišljanjem o odgojnoj problematici, tražeći iznova u osobi Isusa Učitelja jedini Uzor i sigurnoga Vođu u odgoju i samoodgoju (usp. *VC*, 58).

Odgoj pretpostavlja ljudski i duhovni razvoj u svakoj fazi i na svakoj razini života. To je postupan proces traženja identiteta osobe koju Bog poziva da živi vlastiti poziv u redovničkoj zajednici koja treba izvršiti posebno poslanje. Ova tri elementa, *poziv*, *bratstvo/sestrinstvo* i *poslanje*, bitni su za uspješan i u punini ostvaren redovnički život.

Na osnovi predavanja, osobnih razmišljanja, rada po skupinama i na plenumu, shvatile smo da je, polazeći od Krista kao Uzora, potrebno:

- odgajati same sebe: trajno obraćenje,
- pomagati povjerenim nam osobama na njihovu odgojnom putu,
- uvijek iznova promatrati redovničku zajednicu kao povlašteno mjesto odgoja.

1. U odgoju samih sebe vrlo je važno:

- živjeti intimno jedinstvo s Kristom: dopustiti da nas oblikuje njegova prisutnost u Riječi (usp. *NMI*, 39) i u euharistiji, koja je prvotno mjesto odgoja (usp. *Ponovno krenuti od Krista*, 26);

- *imati Duha Gospodnjeg i njegovo sveto djelovanje (PPr 5,5):* prepustiti se vodstvu Duha Svetoga;
- njegovati kontemplativnu dimenziju – *vidjeti i vjerovati* – tj. gledati svakidašnjicu očima vjere;
- biti dosljedni: životom svjedočiti ljubav Božju – *od evanđelja životu, od života evanđelju*;
- biti posrednice jedinog Učitelja na odgojnom putu osoba koje su nam povjerene;
- živjeti radosno osobno posvećenje, trajno hodeći putem obraćenja;
- dobro poznavati povijest Družbe, karizmu i franjevačku duhovnost kojom se nadahnjujemo;
- znati odgovoriti na izazove današnjice, pazeći posebno na inkulturaciju.

2. U odgoju osoba koje su nam povjerene treba:

- prihvatiti ih s ljubavlju onakve kakve jesu; imati razumijevanja, strpljivosti i čvrstoće; *Franjo se danomice napunja utjehom i milošću Duha Svetoga. Najpažljivije i najbrižljivije bi nove sinove upućivao novim poukama (1Čel, 26);*
- pomoći odgajanicama u otkrivanju vlastitog identiteta;
- postupno ih uvoditi u uzvišenost kršćanskog i u ljepotu posvećenog života;
- voditi ih trajno Kristu i pomoći im da rastu u prijateljstvu s evanđeljem;
- ozbiljno uzeti u obzir socijalno-kulturnu i vjersku sredinu iz koje dolaze odgajanje;
- provjeriti nakane njihova izbora poziva; pomoći im da budu iskrene prema samima sebi;
- pomoći im da budu uvjerljive i odgovorne nositeljice osobnog poziva (usp. VC, 65);
- raspoznati nadarenosti i sposobnosti odgajanja pospješujući njihov rast, usmjeravajući i usklađujući ih s karizmom Družbe;
- njegovati međusobne odnose.

3. Zajednica kao povlašteno mjesto odgoja mora se uvijek iznova oglédati u Presvetom Trojstvu:

- prionuti uz Krista hodeći trajno putem obraćenja i obnove (usp. *Ponovno krenuti od Krista*, 21);
- živjeti euharistiju kao povlašteno mjesto odgoja;
- biti svjesne da nismo idealna zajednica, nego zajednica na putu prema Kristu, takvima se predstavljati te s ljubavlju davati i prihvaćati bratsko/sestrinsko opominjanje;
- izražavati jedinstvo u različitosti njenih članova, njegovati u njima osjećaj pripadnosti Družbi a različitosti smatrati bogatstvom;

- stvarati obiteljsko ozračje povjerenja među članovima kako bi mogli dijeliti suživot;
- radosnim i oduševljenim životom u franjevačkoj obitelji koju smo izabrale prenijeti *oganj* koji je nadahnjivao život naših utemeljitelja, sv. Franje i majke Margarete;
- osjetiti se odgovornima za nova zvanja i suodgovornima za početni i trajni odgoj svojih članova;
- biti gostoljubivi i raspoloživi prema onima koji žele proboraviti neko vrijeme u našim zajednicama.

Prijedlozi:

- Osnovati u svakoj provinciji *duhovni centar* gdje mladi mogu razmišljati o osobnom pozivu, prema evanđeoskom primjeru: *Dodi i vidi*.
- Izraditi plan pastorala zvanja.
- Promicati susrete sestara s privremenim zavjetima na razini Družbe, osobito u pripremi za doživotne zavjete.
- Ispitati mogućnosti za osnivanje novicijata na razini Družbe.
- Pripremati odgajateljice za njihovu odgovornu zadaću.
- Učiti talijanski jezik radi plodonosnijeg sudjelovanja na susretima Družbe.

Po zagovoru Blažene Djevice Marije i sv. Franje, utječemo se neprestanom molitvom Kristu Učitelju da nas prati i pomaže nam rasti u vjeri, da postanemo odraz Lica Njegova te da svojim životom svjedočimo radost što mu pripadamo.

IZ PROVINCIJALATA

SA SJEDNICA PROVINCIJALNOGA VIJEĆA

Split, 25. kolovoza 2007.

Molba za obnovu zavjeta. Razmotrena je i povoljno riješena molba za obnovu zavjeta s. Lidije Bernardice Matijević.

Godišnji raspored sestara. Učinjen je osvrt na razdoblje od zadnje sjednice te dopunjen i utvrđen raspored sestara za novu radnu godinu.

Odlučeno je da se dokine djelovanje sestara u franjevačkom samostanu na Sv. Duhu i u župi sv. Antuna u Zagrebu.

Kućnom predstojnicom u zajednici sestara u franjevačkom samostanu na Poljudu u Splitu imenovana je s. Lidija Čotić, a u zajednici sestara u franjevačkom samostanu u Sinju s. Trpimira Penić.

Kućnom predstojnicom zajednice sestara u Ngubi u Bukavu imenovana je s. Erika Dadić, a u zajednici u Nyantende s. Mirjam Penić. Kućnom predstojnicom zajednice sestara u Muhungu u Bukavu imenovana je s. Blaženka Barun na drugo trogodište.

Trajni odgoj. Razmotren je i prihvaćen raspored mjesečnih duhovnih obnova i odgojno-formativnih sastanaka na temu *Sveopće bratstvo/sestrinstvo*, koje je prema provincijskom planu razradilo Vijeće za duhovnost.

Ove godine upriličit će se seminar iz franjevačke duhovnosti za sve sestre Provincije.

Pravilnik provincijskih vijeća. Razmotren je prijedlog Pravilnika provincijskih vijeća koji je pripremljen na temelju prijedloga članica provincijskih vijeća i sekcija. Pravilnik će se dostaviti pravnom stručnjaku.

Provincijalni kapitul. U mjesecu kolovozu 2008. godine održava se izvanredni vrhovni kapitul na kojem će se učiniti cjelokupni pregled Konstitucija i Odredaba. Šest

mjeseci prije održavanja Vrhovnog kapitula potrebno je izabrati izaslanice iz Provincije. Stoga je dogovoreno da se Provincijalni kapitul sazove za subotu 23. veljače 2008. godine.

Gospodarstvo. Učinjen je osvrt na tijek radova u samostanu u Zadru i u Kaštel Lukšiću.

Split, 8. listopada 2007.

Primopredaja službe kućnih predstojnica. S. Klara je ukratko izvijestila o primopredajama službe kućnih predstojnica i o stanju u dotičnim zajednicama te u drugim zajednicama koje je pohodila nakon prošle sjednice.

Gospodarstvo. Završeni su predviđeni radovi na obnovi kuće u Kaštel Lukšiću. U Zadru se dovršava unutarne uređenje i opremanje samostanske kapele. Dan blagoslova utvrdit će se u dogovoru s nadbiskupom zadarskim mons. Ivanom Pređom.

Sastanak s članicama Sekcije za apostolat mladeži. S. Klara je izvijestila o sastanku sa članicama Sekcije za apostolat mladeži na kojem je sudjelovala i potaknula ih na aktivnije djelovanje u organiziranju i predvođenju duhovnih obnova za mlade. Podijeljena su i iskustva sestara koje rade s franjevačkom mladeži u okviru župa. S. Natanaela je uključena u djelovanje Frame u Sinju, a s. Filipa u Prološću. Početak rada s Framom u našem samostanu u Arbanasima povjerava se s. Riti.

Sestre u DR Kongu. Razmotreno je pismo vrhovne predstojnice s. Natalije Palac nakon pohoda sestrama u DR Kongu upućeno svim sestrama u Kongu te pismo upućeno provincijalnome vijeću.

s. M. Petra Vučemilo, provinc. tajnica

GODIŠNJI RASPORED SESTARA

Br. 114/2007.

Split, 10. rujna 2007.

Svim sestrama Provincije

Drage sestre!

Dostavljamo vam raspored sestara za radnu godinu 2007./2008. utvrđen na sjednicama Provincijalnoga vijeća 22. - 24. lipnja i 25. kolovoza 2007. godine.

Iz vlastitoga iskustva znamo kako je ponekada veoma teško donijeti ispravnu odluku i učiniti pravi odabir za sebe, a osobito je to teško učiniti za druge ili za zajednicu.

Uza svu želju i nastojanje da zadržimo sestre i naše djelovanje u samostanu franjevac konventualaca na Sv. Duhu i u župi sv. Antuna u Zagrebu, nismo pronašle povoljno rješenje i morale smo dokinuti djelovanje. Zahvalne smo Bogu i svim sestrama koje su tijekom šezdeset tri godine požrtvovno radile i davale svjedočanstvo franjevačkoga načina života u toj zajednici.

Dokinuto je i radno mjesto kuharice u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Frankfurtu, a ponovno preuzeto u samostanu franjevac trećoredaca na Ksaveru u Zagrebu.

Na afričkom kontinentu, u DR Kongu, mirnije je stanje i u našim tamošnjim zajednicama drugačije su prilike. Bogu hvala, nakon desetogodišnjega izgnanstva, iako ne prekidajući djelovanje, sestre su se ponovno nastanile u Nyantende, osnažene vjerom i pouzdanjem da Bog vodi povijest Crkve, narodâ i zajednicâ i da surađuje u svemu što je na dobro onih koji ga ljube (usp. Rim 8,28).

Gdje god bile i koji god posao radile, radimo *vjerno i odano*, Bogu na slavu. Njemu, koji nam je *tolika dobra donio i donijet će u budućnosti*, uznosimo uvijek *hvalu, slavu, čast i blagoslov, jer on je snaga i jakost naša* (PVj 11).

Sve vas srdačno sestrinski pozdravljam

s. Klara Šimunović, provinc. predstojnica

Raspored sestara za radnu godinu 2007./2008.

Provincijalno vijeće:

s.M. Klara Šimunović, provincijalna predstojnica
s.M. Mirja Tabak, zamjenica
s.M. Andrea Nazlić, savjetnica
s.M. Bonifacija Barun, savjetnica
s.M. Ljiljanka Marić, savjetnica

Pomoćne službe:

s.M. Marija Petra Vučemilo, provincijalna tajnica
s.M. Senka Jenjić, provincijalna ekonomica

Odgovornice:

s.M. Karolina Bašić, odgovornica novakinja, postulantkinja i juniorka
s.M. Mirja Tabak, odgovornica kandidatkinja

u DR Kongu:

s.M. Erika Dadić, odgovornica novakinja i postulantkinja
s.M. Ivka Piplović, odgovornica kandidatkinja i juniorka

1. 21000 SPLIT, Lovretska 9, provincijalno središte

tel. 021/ 319 660 - provincijalat
faks 021/ 319 358
tel. 021/ 319 805 – provincijalno tajništvo
tel. 021/ 319 355 - ekonomat
tel. 021/ 319 366 - samostan
tel./faks 021/ 319 806 - kućna predstojnica
e-mail: skolske-sestre-franjevke@st.htnet.hr - provinc. tajništvo
skype: skolskesestreLovret

s.M. Mihelina Čirjak, kućna predstojnica
s.M. Salezija Šimunović
s.M. Marta Knez
s.M. Vladimira Runje
s.M. Miroslava Petričević
s.M. Ana Vidić
s.M. Skolastika Rančić
s.M. Amalija Klapež
s.M. Dionizija Balajić
s.M. Anuncijata Klapež
s.M. Berhmana Nazor
s.M. Matilda Čarić
s.M. Serafika Balajić
s.M. Leonija Bezić
s.M. Dobrila Lisica

s.M. Aleksija Sardelić
s.M. Ozana Jagnjić
s.M. Feliksa Budeša
s.M. Irena Zorica
s.M. Ladislava Šentija
s.M. Darinka Brečić
s.M. Anđelka Čovo
s.M. Bernardica Jenjić
s.M. Elizabeta Župić
s.M. Estera Žaknić
s.M. Laurencija Mravak
s.M. Felicita Ostojić
s.M. Tihomira Zorica
s.M. Zdravka Marić
s.M. Virgina Župić

s.M. Vjera Prcela
s.M. Božena Duvnjak
s.M. Hijacinta Vucić
s.M. Zorana Penić
s.M. Nazarija Koljanin
s.M. Lucija Lagator
s.M. Ljubomira Kustura
s.M. Vida Hrsto
s.M. Darija Bota
s.M. Danijela Bilić
s.M. Anizija Šučur
s.M. Nikolina Perić
s.M. Ema Damjanović
s.M. Roza Totić
s.M. Dominika Grgat
s.M. Nedjeljka Milanović-Litre
s.M. Ivana Džimbeg
s.M. Karolina Bašić
s.M. Smiljana Runje
s.M. Maristela Bašić
s.M. Milijana Kulić
s.M. Izabela Tojčić
s.M. Ljiljana Todorčić
s.M. Većenega Dovranić
s.M. Mirja Tabak
s.M. Davorka Knezović
s.M. Jozefa Lučić
s.M. Rahela Tojčić
s.M. Milka Čotić
s.M. Senka Jenjić
s.M. Tabita Protrka
s.M. Rebeka Anić
s.M. Klara Šimunović
s.M. Marija Petra Vučemilo
s.M. Anita Perkušić
s.M. Andrea Nazlić
s.M. Leonka Bošnjak-Čovo
s.M. Gabrijela Damjanović
s. Lidija Bernardica Matijević

2. 21260 IMOTSKI, Fra Stj. Vrljića 20
tel. 021/ 841 115

s.M. Sofija Vuković, predstojnica
s.M. Emilija Glibotić
s.M. Karla Brečić
s.M. Konzolata Glibotić

s.M. Dobroslava Vranjković
s.M. Jasna Kasalo
s.M. Filipa Smoljo

3. 21230 SINJ, A. Stepinca 1
tel. 021/ 707010

s.M. Trpimira Penić, predstojnica
s.M. Branimira Čarić
s.M. Marija Jelena Mijić

4. 22300 KNIN, Zvonimirova 47
tel. 022/ 662 200

s.M. Mara Pervan, predstojnica
s.M. Melita Maloča
s.M. Venancija Džimbeg
s.M. Valentina Žeravica
s.M. Marija Ivana Oltran

5. 20240 TRPANJ, Andričići 1
tel. 020/ 743 539

s.M. Celestina Masnić, predstojnica
s.M. Borislava Kovač
s.M. Tihoslava Bilokapić
s.M. Sidonija Radić
s.M. Aleksija Marušić

6. 10000 ZAGREB, Vrbanićeva 35
tel. 01/ 46 600 30

s.M. Zrinka Čotić, predstojnica
s.M. Vitomira Damjanović
s.M. Eugenija Bešlić
s.M. Željka Čeko

7. 23000 ZADAR, M. Klaića 11
tel. 023/ 311-180; 213-262

s.M. Verena Masnić, predstojnica
s.M. Leonita Tabak
s.M. Milena Gelo

8. 21000 SPLIT, Trg G. Bulata 3

tel. 021/ 340-190

s.M. Agneza Masnić, predstojnica
s.M. Vendelina Mijić
s.M. Vinka Čovo
s.M. Mira Kamber
s.M. Karmen Knezović
s.M. Zorislava Radić

9. 21000 SPLIT, Poljudsko šetalište 2

tel. 021/ 381 256; 381 377

s.M. Lidija Čotić, predstojnica
s.M. Andrijana Marušić
s.M. Marijana Rimac

10. 20000 DUBROVNIK

Od Sigurate 13

tel. 020/ 321 467

faks 020/ 321 135

s.M. Marislava Samardžić, predstojnica
s.M. Egidija Vučemilo
s.M. Franka Babić
s.M. Sebastijana Stanić
s.M. Matija Drmić
s.M. Marta Škorić

11. 23250 PAG, Lokunja bb

tel. 023/ 611 332

s.M. Ilinka Lovrić, predstojnica
s.M. Leopolda Kleva
s.M. Miljenka Biošić
s.M. Mirta Vranjković
s.M. Tamara Bota

12. 10000 ZAGREB, Jordanovac 55

tel. 01/ 2339 440 - centrala

tel./faks 01/ 2339 430 - kućna predst.

tel./faks 01/ 2339 388 - dj. vrtić

e-mail: ss.franjevke@zg.htnet.hr

dv-jordanovac@zg.htnet.hr

s.M. Davorina Jurić, predstojnica
s.M. Pija Padjen
s.M. Beata Milas

s.M. Jelena Štrbac
s.M. Stjepanka Vučemilo
s.M. Silvija Vrdoljak
s.M. Ivanka Mravak
s.M. Tatjana Labrović
s.M. Jozefina Ćosić
s.M. Viktorija Drmić
s.M. Silvestra Bešlić
s.M. Radoslava Bralo
s.M. Emanuela Ercegovac
s.M. Hedviga Bandić
s.M. Ljerka Bilobrk
s.M. Gertruda Džimbeg
s.M. Marina Gelo
s.M. Mladenka Matić
s.M. Zvezdana Bajan
s.M. Ljubica Bilobrk
s.M. Ljiljanka Marić
s.M. Mariangela Todorčić
s.M. Miranda Škopljanac-Maćina
s.M. Mirna Puljiz
s.M. Martina Aračić
s.M. Božidara Kottek
s.M. Melanija Vojković
s.M. Jelena Lončar
s.M. Luca Petrović
s.M. Diana Dolić
s.M. Helena Rašić
s.M. Marina Mičić

13. 85625 GLONN, Rotterstr. 10

tel. 0049/ 8093/ 90 90 80

s.M. Silvana Klapež, predstojnica
s.M. Lujza Plavša
s.M. Animira Jurić
s.M. Nada Masnić
s.M. Marija Perpetua Kaša
s.M. Vesna Lapenda

14. 21230 SINJ, 126. brigade HV 3

tel. 021/ 821 271

s.M. Vedrana Ivišić, predstojnica
s.M. Ksenija Balajić
s.M. Mladena Runje
s.M. Vitalija Križan

s.M. Vjera Gulić
s.M. Natanaela Radinović

15. 21215 KAŠTEL LUKŠIĆ
Uz sv. Ivana 8
tel. 021/ 227 292

s.M. Kruna Plazonić, predstojnica
s.M. Dragutina Krolo
s.M. Ambrozija Čaleta
s.M. Margarita Marušić
s.M. Branka Barun
s.M. Terezina Bašić
s.M. Blagoslava Lončar
s.M. Ivona Baković
s.M. Ana Jukić

16. 60325 FRANKFURT / M
Rüsterstr. 5
tel. 0049/ 69/ 97 206 955; 723 125

s.M. Pavlimira Šimunović, predstojnica
s.M. Damira Gelo
s.M. Magdalena Višić

17. 23000 ZADAR, Trg Gospe Loretske 10
tel. 023/ 309 900 - centrala
faks 023/ 309 925
023/ 302-561 - dj. vrtić

s.M. Bernarda Župić, predstojnica
s.M. Ljudevita Šonje
s.M. Rozarija Župić
s.M. Genoveva Milanović
s.M. Gracija Damjanović
s.M. Sabina Radas
s.M. Melhiora Biošić
s.M. Berislava Tkalić
s.M. Ana Marija Jurić-Arambašić
s.M. Antonija Jurić
s.M. Stela Mijić
s.M. Antonela Malenica
s.M. Sanja Stojić
s.M. Rita Maržić
s.M. Danijela Kovačević
s. Lucija Bilokapić

18. 10000 ZAGREB, Jandrićeva 21
tel. 01/ 46 73 786

s.M. Bonifacija Barun, predstojnica
s.M. Paulina Kurtović
s.M. Ilijana Pripušić
s.M. Anka Cvitković

19. 21310 OMIŠ, Put Skalica 16
tel. 021/ 862 339; 861 083

s.M. Teofila Mastelić, predstojnica
s.M. Krescencija Domazet
s.M. Fabijana Balajić

20. 21000 SPLIT, Glagoljaška 1
tel. 021/ 345 455

s.M. Klaudija Todorčić, predstojnica
s.M. Judita Čovo
s.M. Natalija Vučković
s.M. Katarina Čotić

21. 64 293 DARMSTADT
Feldbergstr. 32
tel. 0049/ 6151/ 896 386; 896 266

s.M. Damjana Damjanović, predstojnica
s.M. Anđela Milas

22. NYANTENDE
B. P. 2 Cyangu, Rwanda
Afrique

s.M. Mirjam Penić, predstojnica
s.M. Noëlla Kajibwami Namasonga
s.M. Deodata Baganda Musimwa
s.M. Immaculée Mauwa Kashera

23. BUKAVU, Avenue du Plateau 5, RD Congo
B. P. 2 Cyangu, Rwanda
Afrique
tel. 00243810685110

s.M. Erika Dadić, predstojnica
s.M. Romana Baković
s.M. Mislava Prkić

- s. Clara Agano Kahambu
- s. Espérance Casinga
- s. Aldegonde Cinama
- s. Emilienne Nankafu

Boravak izvan zajednice

21300 MAKARSKA, Franjevački put 1
tel. 021/ 611-256

s.M. Edita Šolić

24. BUKAVU, Muhungu, RD Congo

B.P. 2 Cyangugu, Rwanda

Afrique

tel. 00243997775603

- s.M. Blaženka Barun, predstojnica
- s.M. Mirabilis Višić
- s.M. Ivka Piplović
- s.M. Françoise Balibuno Ciza
- s.M. Samuela Šimunović
- s.M. Noëlla Mizinzi
- s. Anoalite Kavira Pendeza
- s. Marie-Louise Kaswera
- s. Christine Kavira Muhimwali

BROJČANO STANJE

Sestre s doživotnim zavjetima: 213

Sestre s privremenim zavjetima: 10

Ukupan broj sestara: 223

Srednja dob sestara: 58,55

Postulantkinje:

u Bukavu 1

Kandidatkinje:

u Splitu 2

u Bukavu 6

Na školovanju u inozemstvu

I - 00194 ROMA

Via dei Colli della Farnesina 140

tel. 0039/ 06/ 36 304 658

s. Fidélie Naweza Bisimwa

s. Klara Šimunović, provinc. predstojnica

Split, 10. rujna 2007.

MJESEČNE DUHOVNE OBNOVE

Br. 113/2007.

Split, 7. rujna 2007.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Mjesečne duhovne obnove i odgojno-obrazovni sastanci

Drage sestre!

Dostavljamo vam teme mjesečnih duhovnih obnova i odgojno-obrazovnih sastanaka koje je pripremio Vijeće za duhovnost i liturgiju.

Prema Provincijskome planu opći naslov je *Sveopće bratstvo/sestrinstvo*. Na našim mjesečnim susretima želimo i ove godine nastaviti produbljivanje tema iz franjevačke duhovnosti. U milosnom hodu prema 800. obljetnici franjevačkoga pokreta želimo otvorenih očiju gledati i odvažno se sučeliti sa životnom zbiljom, oko nas i u nama samima, želimo svoje vidike proširiti do univerzalnih širina, do življene uzajamnosti franjevačke obitelji, i do svih Božjih stvorenja.

Ne bi nam ovo smjela ostati samo želja. Potrebno je da svaka od nas, i kao zajednice, uvidimo važnost mjesečnoga molitvenoga, duhovnoga ritma i potrebu *cjelodnevnog* povlačenja (usp. Konstitucije 33). Nužno je da svaka „izbori“ svoj mjesečni predah i da se osobno založi da mjesečne duhovne obnove i odgojno-obrazovni sastanci budu doista izgrađujući i preobražavajući. O tome treba razgovarati i planirati na kućnim sastancima. U tom pogledu treba razmotriti i zapažanja o životu i djelovanju sestara koja nam je nakon službenoga pohoda našoj Provinciji u svibnju ove godine uputila vrhovna predstojnica s. Natalija Palac. Podsjećam i na poticaj s provincijalnoga kapitula 2005. godine da se *jednom godišnje organizira duhovna obnova u obliku 'duhovnoga izleta'*.

Fizičke su nam snage sve slabije, a posla kao da ima sve više. Velika je zauzetost u apostolatu i u kućanskim poslovima, osobito u našim velikim zajednicama. Ima dosta susreta na različitim razinama. Tim više, potrebno nam je osobno zastati, duboko promišljati, produbljivati i u tišini usvajati Božji pogled. U dubokoj sabranosti, klanjanju, povučenosti, samoći valja nam sabirati snagu i nadahnuća za vlastito poslanje u ovome svijetu i u ovome vremenu.

Zahvalne *Svevišnjem i dobrom Gospodinu* za dar kršćanskoga i franjevačkoga poziva, svakodnevno obnavljajmo u sebi radost *pripadnosti Onomu koji je sve naše bogatstvo do punine*.

Sve vas srdačno pozdravljam.

s. Klara Šimunović, provinc. predstojnica

SVEOPĆE BRATSTVO/SESTRINSTVO

Mjesečne duhovne obnove i odgojno-obrazovni sastanci 2007./2008.

Listopad

*Bog, koji se očinski brine za sve,
htio je da svi ljudi tvore jednu obitelj
i da se međusobno susreću kao braća.
Gaudium et spes 24*

Sveopće franjevačko bratstvo-sestrinstvo: pomirenje s Bogom, čovjekom, prirodom

Osnovni tečaj o franjevačkoj misionarskoj karizmi, *Lekcija 11; Lekcija 12*

Studeni

*I trebaju se veseliti kad se druže s priprostim i prezrenim osobama,
sa siromasima i nemoćnima, bolesnima i gubavcima,
te s onima koji kraj puta prose. (NPr 9,3)*

Sveta Elizabeta Ugarska – uzor osjetljivosti za one *pokraj sebe*

Z. Zlodi, *Sveta Elizabeta. Pokroviteljica Franjevačkoga svjetovnog reda. Životopis.* Zagreb, 2006., str. 91-101.

Prosinac

*Kao franjevke pitamo se jesmo li se previše usredotočile samo na sebe
te ne vidimo one što pokraj nas stoje ili prolaze i ne čujemo njihov vapaj.
Provincijski plan, str. 16*

Usredotočenost na sebe: nijekanje franjevačkoga bratstva/sestrinstva

Fra Kajetan Esser, *Početak i svrha franjevačkoga reda, Život u kršćanskom bratstvu*, V. poglavlje, 5., str. 159-166, Split, 1983.

Prilog: Iz pisma s. Ladislave Kalinšek mariborskom biskupu

Siječanj

*Neka nastoje nasljedovati poniznost i
siromaštvo Gospodina našega Isusa Krista... (NPr 9,1)*

Zašto cijeli svijet ide za Franjom i Klarom? Upoznavanje Franjevačke obitelji: Prvi i Drugi red

Oporuka svete Klare, u: Spisi svetoga Franje i svete Klare, Fram-Ziral, Mostar 2005., str. 158-163.

Osnovni tečaj o franjevačkoj misionarskoj karizmi, *Lekcija 2*

Veljača

*Sam Bog je onaj koji privlači,
On je onaj koji daje da ljudi idu za mnom!*

Sv. Franjo, *Cvjetići* 10

**Zašto cijeli svijet ide za Franjom i Klarom? Upoznavanje Franjevačke obitelji:
Franjevački svjetovni red i FRAMA**

T. Čelanski, *Životopis sv. Franje. Prvi životopis*, 15. poglavlje, tt. 36-37, str. 20-21;
Osnovni tečaj o franjevačkoj misionarskoj karizmi, *Lekcija 2*, str. 12-14.

Ožujak

*Kada vide ljude i druga stvorenja,
neka uvijek u svima i sa svima hvale Boga.*

Sv. Klara Asiška

Međufanjevačka suradnja danas: u svijetu i kod nas

Osnovni tečaj o franjevačkoj misionarskoj karizmi, *Lekcija 0; Lekcija 3*

Travanj

Hvaljen budi, Gospodine moj, sa svim stvorenjima svojim...

Pjesma stvorova

Naš odnos prema stvorenjima na primjeru sestre vode

Osnovni tečaj o franjevačkoj misionarskoj karizmi, *Lekcija 24*

Žeđ na izvoru. Moja odgovornost za vodu, Franjevački institut za kulturu mira, Split 2005., str. 12;
34-43; 45-48; 50-61; 63-65; 67-73; 92-97; 98-114.

Svibanj

*Teško ćemo jednom pred Bogom odgovarati,
ako na nas padne krivnja da ovom narodu nismo pripomogle.*

Zapis sa sastanka provincijalnih savjetnica od 29. svibnja 1924.

Proročko osporavanje društvenih sustava iz franjevačkog motrišta

Osnovni tečaj o franjevačkoj misionarskoj karizmi, *Lekcija 2*

TRAJNI ODGOJ – SEMINARI

Br. 121/2007.

Split, 20. rujna 2007.

Svim sestrama Provincije

Drage sestre!

Slijedom plana trajnoga odgoja za sve sestre ove godine upriličujemo seminare franjevačke duhovnosti na temu *Živjeti Evanđelje*.

- I. Split, 9. i 10. listopada, s. Ivanka Mihaljević, s. Kata Karadža i fra Pero Vrebac
- II. Split, 13. i 14. listopada, fra Pero Vrebac
- III. Zagreb, 16. i 17. listopada, fra Pero Vrebac i s. Kata Karadža
- IV. Zagreb, 20. i 21. listopada, fra Pero Vrebac
- V. Zadar, 3. i 4. studenoga, s. Ivanka Mihaljević i s. Kata Karadža

Seminari počinju prvoga dana ujutro u 9 sati a završavaju drugoga dana navečer. Sudjelovanje je potrebno prijaviti predstojnici u kući u kojoj se seminar održava.

I ovi seminari su posebna prigoda za svaku od nas da zahvatimo s izvora Božjega dara koji je zaživio sveti Franjo prije 800 godina, da izvornom svježinom zaživimo njegovo pravilo, *upriličujući se potpuno svetom Evanđelju* (Pravilo i život, 11), tj. slijedeći *nauk i stope Gospodina našega Isusa Krista* (NPr 1,1).

Gospodin nam podario mir i dobro!

Srdačan sestrinski pozdrav

s. Klara Šimunović, provinc. predstojnica

OBAVIJESTI

Kanonski pohod sestrama u DR Kongu

Vrhovna predstojnica s. Natalija Palac je od 5. do 23. kolovoza ove godine bila u kanonskom pohodu našim sestrama u DR Kongu. S. Natalija se osobno susrela sa svakom sestrom. Održala je i zajedničke susrete s kandidatkinjama, sestrama s privremenim zavjetima, s misijskim vijećem i sa svim sestrama. Pohodila je i Luhwinju i Nyantende, gdje se pripremaju kuće za povratak sestara iz kojih su bile izgnane tijekom rata.

Početak postulature

Dana 14. kolovoza ove godine, u našoj kući odgoja u Ngubi u Bukavu, u postulaturu je primljena kandidatkinja Justine Kavugho Vumilia.

Prvi zavjeti

Na blagdan Velike Gospe, 15. kolovoza ove godine, u kući odgoja u Ngubi u Bukavu dvije sestre, s. Emilienne Nankafu i s. Christine Kavira Muhimwali, položile su prve redovničke zavjete u našoj zajednici u ruke vrhovne predstojnice s. Natalije Palac.

Obnova zavjeta

Naše sestre Kongoanke: s. Anoalite Pendeza, s. Marie Louise Kaswera, s. Clara Agano Kahambu, s. Espérance Casinga i s. Aldegonde Cinama obnovile su zavjete na blagdan sv. Marije Anđeoske, 2. kolovoza ove godine u Bukavu.

S. Lidija Bernardica Matijević obnovila je zavjete na svetkovinu sv. Franje u Splitu u ruke provincijalne predstojnice s. Klare Šimunović.

Novе kandidatkinje

Dana 3. rujna ove godine u kandidaturu u Splitu primljena je Magdalena Kljajić. Magdalena je rođena 28. kolovoza 1992. godine u Požegi u obitelji s petero djece od roditelja Marka i Ružice r. Majstorović. Završila je osmogodišnju školu u Kutjevu. Sada pohađa Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Splitu.

Dana 15. listopada u kandidaturu je primljena Nada Dolić. Nada je rođena 19. lipnja 1971. godine u Sinju u obitelji s četvero djece od roditelja Mirka i Pere r. Gaurina. Posljednjih godina radila je u Njemačkoj.

Susret odgojiteljica

Susret odgojiteljica naše Kongregacije i članica vrhovnoga vijeća održan je u Asizu od 31. kolovoza do 8. rujna ove godine. Tema susreta bila je *Jedan je vaš Učitelj*. Iz naše provincije na susretu su sudjelovale s. Karolina Bašić, odgojiteljica novakinja i juniorka, s. Mirja Tabak, odgojiteljica kandidatkinja i s. Ivka Piplović, odgojiteljica kandidatkinja i juniorka u DR Kongu.

Povratak sestara u Nyantende

Na blagdan Male Gospe, 8. rujna ove godine, blagoslovljena je obnovljena kuća u Nyantende u DR Kongu u koju su se sestre vratile nakon desetgodišnjeg izbjivanja. Naime, godine 1997. usred ratnih neprilika sestre su pod prisilom napustile tu kuću i izbjegle u Bukavu, ali nisu prestale s djelovanjem. Putovale su iz Bukavu i nastavile raditi u bolnici, a kasnije i u školi.

Susret animatora za duhovna zvanja

U organizaciji Vijeća za sjemeništa i zvanja HBK i HKVRP i HUVRP u Đakovu je 14. i 15. rujna ove godine održan susret animatora za duhovna zvanja. Tema susreta bila je *Mjesto i uloga obitelji u pastoralu duhovnih zvanja*. Iz naše zajednice na susretu je sudjelovala s. Danijela Kovačević.

Zahvala nadbiskupa mons. Ante Jurića

Nadbiskup splitsko-makarski u miru mons. Ante Jurić predvodio je na blagdan Gospe Žalosne, 15. rujna ove godine, euharistijsko slavlje za našu Provinciju u kapeli provincijalne kuće na Lovretu. To je učinio u znak zahvalnosti za molitve i čestitke prigodom njegova jubileja 60. obljetnice svećeništva i 85 godina života. U ugodnom druženju nakon mise i u srdačnom razgovoru sa sestrama lovretske zajednice preporučio se u molitve za sretnu starost.

Naša nova misionarka

U nedjelju 16. rujna ove godine za vrijeme euharistijskoga slavlja u kapeli provincijalne kuće u Splitu, nadbiskup splitsko-makarski mons. Marin Barišić blagoslovio je i s. Samueli Šimunović predao misijski križ. Sutradan, tj. 17. rujna, s. Samuela je zajedno sa s. Ivkom Piplović iz Splita otputovala preko Rima prema DR Kongu. Na odredište u Bukavu sretno su stigle u nedjelju 23. rujna.

100. obljetnica evangelizacije

U nedjelju 16. rujna ove godine u Bukavu je zaključena godina proslave 100. obljetnice evangelizacije. Cijela nadbiskupija u Bukavu, na čelu s mjesnim nadbiskupom mons. François Xavierom Maroy, koji je predvodio euharistijsko

slavlje, sabrana je bila u molitvi i zahvalnosti za obilne plodove misionarskoga djelovanja u tom narodu tijekom jednoga stoljeća, u koje je utkano i 33 godine misijskoga djelovanja naših sestara.

Napustila zajednicu

S. Julienne Kabuo Katungu, sestra Kongoanka s privremenim zavjetima, napustila je našu zajednicu 30. rujna 2007. godine. Odlučila je ostati u Rimu i upisati postdiplomski studij. U daljnjem životu neka je prati mir i dobro!

Redovnički jubilej

Za sestre koje ove godine slave 50. obljetnicu redovničkoga života, kao i za prošlogodišnje jubilatkinje 50. i 60. obljetnice upriličen je seminar na temu *Duhovnost zrele dobi*. Seminar je održan od 21. do 23. rujna 2007. godine u našem samostanu u Zadru. Voditelj je bio fra Vlatko Badurina, TOR.

Po završetku seminara, 24. rujna, sudionice su hodočastile Gospi u Krasno na Velebitu. Zajedno s njima hodočastila je i provincijalna predstojnica s. Klara Šimunović. Unatoč visokim godinama i zdravstvenim poteškoćama radosno su sudjelovale u ovom za njih jedinstvenom događaju. Oduševljenje i obnovljene duhom vratile su se u svoje zajednice.

Na svetkovinu sv. Franje u provincijalnom središtu u Splitu proslavljena je 50. obljetnica redovničkoga života naših sestara: s. Rozarije Župić, s. Verene Masnić, s. Tihomire Zorica, s. Celestine Masnić, s. Zdravke Marić, s. Stjepanke Vučemilo, s. Dobroslave Vranjković i s. Virgine Župić.

Školovanje sestara

Studij pastoralne obitelji u Bukavu završile su: s. Clara Agano Kahambu, s. Marie-Louise Kaswera i s. Anoalite Kavira Pendeza.

S. Lucija Bilokapić je, uz rad u dječjem vrtiću, upisala studij za predškolski odgoj u Zadru.

Bolesne sestre

I posljednje vrijeme više sestara ovisne su o liječničkoj pomoći i bile su na bolničkom liječenju ili dugotrajnim pretragama: s. Zvezdana Bajan, s. Klaudija Todorčić, s. Mirta Vranjković, s. Božidara Kottek, s. Silvestra Bešlić i s. Tihomira Zorica. Ove i sve druge bolesne sestre preporučamo sestričkoj ljubavi i pažnji.

ZBIVANJA I OSVRTI

JEDAN JE VAŠ UČITELJ

VII. susret odgojiteljica Kongregacije

Milosno je boraviti u gradu koji tako snažno čuva uspomenu na sv. Franju. Tu sreću imale smo mi odgojiteljice iz cijele Kongregacije. Okupile smo se zajedno sa članicama Vrhovnoga vijeća od 31. kolovoza do 7. rujna ove godine kod sestara franjevnika od Djeteta Isusa u Centru za duhovnost koji se nalazi u sjeni bazilike Marije Anđeoske. Iz naše Provincije bile smo prisutne: s. Mirja, s. Ivka i s. Karolina.

Od bogatstva onoga što smo čule, doživjele, želimo bar nešto prenijeti i vama. Onaj tko je blizu vatre, grije se. Onaj tko dolazi vatri, osjeća toplinu i nosi je. Ovom bih slikom ocrtała naš susret. Slušajući predavanja, radeći na istim temama u skupinama te premišljajući ih u svom srcu pred Gospodinom, mogle smo osjećati Božju prisutnost koja

nas iznutra budi, grije, pokreće, ispunja novom snagom. Na to nas je poticala i Franjina živa prisutnost. Ta, bile smo na *svetom mjestu*, kako je u svom pozdravu istakla s. Natalija Palac, vrhovna predstojnica, na mjestu koje Franjo *zavolje više od svih drugih mjesta na svijetu; ovdje je ponizno započeo, u kreposti uznapredovao* (usp. Sv. Bonaventura, *Životopis sv. Franje*, II 8), *ovdje se vratio da umre... ovdje je braći rekao: 'Ja sam svoje učinio, a vas neka pouči Krist što je vama činiti'* (isto, XIV 3).

Iz ove potrebe da nas pouči Krist, Vrhovno vijeće je, prema prijedlozima odgojiteljica, za ovaj susret izabralo temu: *Jedan je vaš Učitelj – odgajati sebe da bismo mogle odgajati druge*. S Kristom Učiteljem i mi smo se osjećale kao učenice. Nas 27, sabrane iz različitih jezika i kultura, bile smo jedno, povezane franjevačkim duhom jednostavnosti i veselja. I onda kada se talijanskim jezikom nije moglo sve izraziti, govorili su pogledi, geste. Čak smo u skupinama radile višejezično. Tako je više došlo do izražaja bogatstvo različitosti te osjećaj jedinstva Kongregacije.

Svi dani bili su radni osim, naravno, nedjelje. Nedjelju smo mogle slobodno organizirati, pojedinačno ili u skupinama. Neke su ostale u dolini Marije Anđeoske, neke su se popele u Asiz, neke su pošle u Carcere, a neke čak na La Vernu.

Večer prije mnoge smo sudjelovale na marijanskoj pobožnosti u Porcijunkuli koja se svečano obavlja svake subote i uoči Marijinih blagdana. Najprije se moli krunica a potom slijedi procesija u predvorju Bazilike. Već se bio spustio mrak i to je stvaralo posebno ozračje. Pjevanje lauretanskih litanija, zapaljene svijeće, sabranost – sve se doimalo kao u Lurdu.

Euharistiju smo slavile na različitim mjestima. U subotu 1. rujna u kripti bazilike sv. Franje, ostale dane u samostanu gdje smo odsjele ili u Mariji Anđeoskoj, a 7. rujna u Porcijunkuli, crkvi koja je i nama kao i sv. Franji postala tako draga, pa smo je često posjećivale. Tu je sv. Franjo šaljući braću propovijedati citirao Ps 55,23: «Povjeri Gospodinu svu svoju brigu i on će pokrijepiti: ne će dati da ikada posrne pravednik». Sv. misa je uvijek bila obogaćena pjesmama na različitim jezicima koji se govore u Kongregaciji: talijanski, hrvatski, slovenski, španjolski, engleski, a u molitvi vjernika 7. rujna mogao se čuti i jezik iz misijskih krajeva naše Kongregacije, francuski i arapski.

Dana 3. i 4. rujna svojim predavanjima obogatila nas je s. Elena Marchitielli, franjevka alkantarina koja 20 godina predaje filozofiju na Antonianumu u Rimu. Bila je također odgojiteljica postulantkinja i novakinja u vlastitoj zajednici te je svoja izlaganja potkrijepila primjerima iz života te snažnim osobnim uvjerenjem.

S. Elena je govorila o liku odgojiteljice koja se i sama nalazi pred zadatkom vlastitog odgoja kako bi mogla odgajati druge. Ne može se dati ono što se nema. Odgoj traje cijeloga života, do smrti. Ne postoji savršena osoba. Odgojiteljica treba govoriti riječju i životom, svjesna da je i sama na putu, potrebna trajnog obraćenja i suočavanja s jedinim Učiteljem pitajući ga: Učitelju, što mi je činiti? Bilo u odnosu na sebe ili druge. Duh uskrslog Krista je prvi odgojitelj! Treba se mjeriti evanđeljem. Tražiti volju Božju. Odgojiteljica je najprije učenica evanđelja, a onda vjerna posrednica jedinog Učitelja.

Odgojno djelovanje treba biti praćeno čvrstim uvjerenjem da obnova i sav život jedne ustanove ovisi ponajviše o odgoju njezinih članova. Treba odgojiti *osobu* a to znači imati u vidu njezine potrebe, probleme, čežnje. Pomoći osobi da istinski hodi putem ljudskog, kršćanskog i duhovnog dozrijevanja, da upozna i prihvaća samu sebe. Usaditi joj želju da se mijenja i raste. Odgajati je za zdravu, unutarnju slobodu, za vjernost. Mladima u traženju je potrebno prenijeti ljepotu oslobađanja koja sa sobom nosi i muku rasta. Usredotočiti ih na bitno, na ono što ima smisla. Krist treba biti centar, smisao. Bez jedinstva s Bogom, bez traženja Boga u Riječi, meditaciji, zajedničkoj molitvi nema rasta osobe. Poglavari, odgojitelji, članovi zajednice bi životom trebali mladima pokazati, svjedočiti da to nastoje činiti u svom životu, da je to i njihov životni program.

U odgojnom procesu vrlo je važna odgovornost odgajanje. Ona je ta koja treba surađivati, donositi odluku. Bog je onaj koji nju zove, a ona je ta koja Njemu treba dati odgovor, prihvaća li Njegovu dinamiku rasta i otvorenost djelovanju Njegova Duha da u njoj izvodi ono što je u Očevu planu. Nutarnji stav osobe, njezina raspoloživost je vrlo važna, a sve izvanjsko će se onda lakše riješiti.

Novicijat je dragocjeno vrijeme ulaženja u redovnički život. Novakinja još nije redovnica. Ona to polako postaje. Gradi svoju samobitnost osobe koja se posvećuje Kristu, sklapa s Njime savez predajući se potpuno u Njegove ruke. Ulazak u novicijat

znači okrenuti stranicu svoga života. Upoznavati i živjeti tradiciju vlastite ustanove. A srce, temelj svake ustanove posvećenoga života je Krist. Pozvane smo da budemo s Kristom, da od Njega živimo i iz Njega djelujemo.

Sljedeća dva dana, 5. i 6. rujna, istu temu – *Odgajati sebe da bismo mogle odgajati druge* – obradio je pod franjevačkim vidom fra Massimo Reshiglian, OFM, provincijal umbrijske provincije. Profesor je duhovnosti i psihologije, a kako je bio odgojitelj, njegova su stručna izlaganja bila potkrijepljena mnogim primjerima iz života.

Odgajati - prije svega znači prenijeti mladima oganj koji je preoblikovao naš život, život naših utemeljitelja. Život treba prenositi. Vatra se pali vatrom. Život se prenosi životom.

Fra Massimo je u nama oživio lik sv. Franje kojemu je najvažnije bilo iskustvo Boga. Iskustvo Boga u Isusu Kristu središnji je dio, osovina, nosivi stup, bez kojega se cijela zgrada ruši. Franjo ponavlja braći da se tajna njihova postojanja sastoji u neprestanom traženju Boga. Kontemplativna dimenzija je temelj svemu, osobnom pozivu, zajedničkom životu i poslanju.

Pojam kontemplacija Franjo izražava riječima: srce i um okrenuti Gospodinu, neprestano gledanje Boga. Kontemplacija je hod. To znači odgajati se za unutarnjost. Osluškiivati vlastite osjećaje, čežnje, vrednujući ih kao tajnu, misterij, milost. Mir i tišina su osnova kontemplacije. Pomažu nam biti svjesnima svoga srca i razabrati stanuje li u njemu Bog ili naše brige. Milosno je čitanje Riječi. Hraneći se Riječju uspijevamo motriti Boga u svemu prisutnog, napose u osobnom životu, u povijesti, budućnosti... Euharistija je najuzvišenije iskustvo Boga, svakodnevno uranjanje u otajstvo smrti i uskrsnuća, istinsko mjesto odgoja, središte svakoga našega dana. Osobna molitva, povlačenje u osamu, nezamjenjivi su trenuci svakodnevnog sastajanja s Onim koji nas osobno poznaje, imenom zove i besplatno ljubi. Bez intimnosti s Njim, liturgija i Pismo mogli bi biti lišeni svoga izvornoga značenja.

Kontemplativnoj dimenziji Franjina života bliska je dimenzija bratstva, zajedništva. Braća su za Franju dar Božji. Iskustvo Boga Franjo želi živjeti s braćom koju mu je Bog darovao. Bratski život je ukorijenjen u srcu Presvetog Trojstva. Bog je ljubav, zajedništvo osoba. Taj projekt ljubavi i zajedništva Bog ima i s čovjekom. Bratska ljubav u zajednici je sudjelovanje u trojstvenom zajedništvu koje može izmijeniti ljudske odnose. Osobe koje nas okružuju nose Njegovu svjetlost na svojim licima.

U Trojstvu je sve jedno i sve jedinstveno. U zajednici također postoje i jedinstvenost i jedinstvo. Osoba kao pojedinac ne gubi se u cjelini. U zajednici pojedinci izgrađuju vlastiti identitet na istoj životnoj jezgri, na istom životnom idealu. Ova veza podržava i ujedinjuje zajednicu. No, svaka zajednica nosi sa sobom i napetost: različitosti, rast, rješavanje zadaća... Napetost može biti spasonosna, vodi dozrijevanju, ali može postati i nepremostiva zapreka koja ubija život. Ako se zajedništvo temelji samo na ljudskoj dimenziji ono nije duga vijeka. Zajedništvo na teološkoj razini je poput 'krvnog srodstva' danog odozgor, zajedništvo prožeto dinamikom Duha životvorca. Snagom te dinamike sposobni smo nadati se u svakom trenutku, ne očajavati nikada, znati počinjati ispočetka, opraštati uvijek, vidjeti između *ja* i *ti* duboko jedinstvo i gledati na različitost

kao na spasonosnu napetost i bogatstvo. Čudo gozbe ljubavi Božje uspijeva držati zajedno različitosti svakoga u jedinstvu Tijela Kristova.

Plod našega rada i druženja je zaključni dokument koji će svakoj sestri moći poslužiti kao poticaj na vlastitom putu suobličavanja Isusu Kristu po primjeru našega sv. oca Franje.

Tijekom molitve Večernje 7. rujna vrhovna predstojnica je svakoj sudionici susreta predala ikonu Krista učitelja sa željom da On bude jedini Učitelj našega života kao i onih koje su nam povjerene. Nadahnuta gesta. Neka se ostvaruje u našem životu!

Hvala Bogu za ovaj susret. Hvala svima koji su uložili svoj trud oko njegove pripreme i ostvarenja.

s. Karolina Bašić

PRIMANJE MISIJSKOGA KRIŽA

U nedjelju 16. rujna 2007. godine s. Samuela Šimunović primila je misijski križ, da se posveti misiji *ad gentes* u DR Kongu.

Za vrijeme euharistijskoga slavlja misijski je križ blagoslovio i s. Samueli predao nadbiskup splitsko-makarski mons. Marin Barišić u kapeli provincijalne kuće u Splitu na Lovretu. Blagoslovnoj molitvi oca nadbiskupa za novu misionarku pridružila se cijela lovretska zajednica sestara i najbliža rodbina s. Samuele te ostali nazočni vjernici, u duhu kršćanskoga zajedništva sjedinjeni s mladom kršćanskom zajednicom u Bukavu,

koja ove godine slavi 100. obljetnicu evangelizacije. Značajno je da je upravo za vrijeme euharistijskoga slavlja u Splitu i cijela nadbiskupija u Bukavu, na čelu s mjesnim nadbiskupom mons. François Xavier Maroy, bila sabrana u molitvi i zahvalnosti za obilne plodove misionarskoga djelovanja u tom narodu tijekom jednoga stoljeća.

Nakon euharistijskoga slavlja zajedništvo je nastavljeno za obiteljskim stolom u samostanu, uz izraze potpore i dobrih želja za novu službu s. Samuele. Velika podrška s. Samueli bile su sestre misionarke nazočne na ovom slavlju, s. Romana i s. Ivka, koje su s neizrecivom radošću pratile njezinu pripremu i odlazak u našu misijsku zajednicu.

Upravo o tridesettrećoj obljetnici odlaska prvih naših sestara iz Splita u DR Kongo, tadašnji Zaïre, s. Samuela nošena misionarskim žarom, koji je u njoj tinjao još iz vremena prije dolaska u samostan, odgovara pozivu Crkve i odvažno se pridružuje našim estrama u naviještanju Krista najpotrebnijima.

Naime, prve dvije naše sestre, s. Romana i s. Erika stupile su na afričko tlo 13. rujna 1974. godine. Uskoro im se pridružila s. Blaženka, a kasnije i druge sestre. Najprije su bile u Luhwinji. Godine 1988. otvorile su zajednicu u Nyantende, a 1994. i u Bukavu.

U predjelu Velikih jezera u DR Kongu, ratom pogođenom 1996. godine, sestre neustrašivo ostaju uz napaćeni narod. Nažalost, zbog čestih izravnih napada i sestre su zajedno s narodom morale napustiti svoje prve misijske postaje: Nyantende 1997. godine, a Luhwinju 1999. godine. Izbjegle su u Bukavu, gdje su 2004. godine otvorile još jednu kuću i to u siromašnoj četvrti Muhungu. U nadi da će na tim prostorima trajno zavladati mir, na blagdan Male Gospe ove godine sestre su se ponovno vratile u Nyantende, a pripremaju se i za povratak u Luhwinju.

U širokom spektru svoga misijskoga djelovanja sestre su u školstvu, katehizaciji, apostolatu s mladima, Caritasu, zdravstvu. Brinu se o ostavljenoj djeci, siročadi, udovicama, zlostavljanim ženama, prognanima.

Zadnjih godina posebnu pozornost i brigu sestre posvećuju odgoju u redovničkoj zajednici. U zajednici u Kongu je sedam sestara Hrvatica - s. Samuela je osma - i trinaest sestara Kongoanka te sedam pripravnica za redovnički život. Uz mlade sestre Kongoanke dolazak s. Samuele u misijsku zajednicu novo je osvježanje za naše „stare“ misionarke, nova poveznica s domovinom i veća sigurnost za život i budućnost mlade zajednice sestara Kongoanka.

Obnovljenom misijskom zauzetošću budimo potpora našim sestrama, osobito molitvom, da Gospodin upravlja njihove korake i rasplamsava misijski žar za naviještanje i širenje Evanđelja života.

Po ovom milosnom događaju za našu Provinciju obnovimo i svijest da smo svi misionari, da nas Gospodin poziva da budemo njegovi svjedoci u svakom trenutku svoga života.

s. Marija Petra

POĆI ILI OSTATI

Na misijskim plakatima često se navode svetopisamski tekstovi: *Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.* (Mk 16,15) *I bit ćete mi svjedoci ... sve do kraja zemlje* (Dj 1,8). Bilo je vremena u Crkvi kad su se ovi tekstovi shvaćali doslovno i pripisivali samo misijskom poslanju. Iskustvom življenja Radosne vijesti uvjerali smo se da ih možemo i trebamo živjeti i ne mijenjajući prebivalište. Usudit ću se reći, u našem okruženju u posljednje vrijeme kao da nismo skloni misijskim putovima te se nastoji svim silama evanđelje tumačiti u korist ostanka u vlastitoj sredini. Često se naime čuje kako smo najpotrebniji u svojoj kući, u svojoj provinciji, u svojoj domovini. A zar jedna potreba isključuje drugu? Možemo i *ostati* a da smo *pošli*.

Glagol *poći, polaziti* izražava kretanje, neki novi početak, ali prvenstveno voljni početak. Dakle, osoba napušta nešto staro da bi krenula u nešto novo, nepoznato. Psihološko tumačenje ovoga glagola često razmatramo do u detalje u činu Abrahamova polaska iz svoje zemlje i odlaska u zemlju novu koju će mu Gospodin pokazati. Može se napustiti svoja kuća, domovina, ali prije svega se može napustiti svoj način života, svoje razmišljanje, poći iz sebe i iz svoga staroga *ja*. Nije riječ samo o fizičkom *poći*. Ali zašto ne bi bila riječ i o fizičkom?

Sjetimo se samo rasprave svetih Petra i Pavla. Obojica su pošla, izašla iz svoga *ja*, iz svoga dotadašnjega života. Ali Pavao je pošao i dalje. Ovaj izričaj za njega je imao i drugačije značenja. Dobro znamo da njegova želja u početku nije bila prihvaćena kod sv. Petra i drugih apostolâ. Ali ovo početno nerazumijevanje nije umanjilo Pavlovu spremnost za odlazak, a ni Petrovu svetost u ostanku. Jedan je ostao u domovini, a drugi putovao po svijetu. Je li jedan veći od drugoga? Je li jedan živio lakši ili možda svetiji život? Koji je za Crkvu učinio više? Jednostavno, obojica su živjeli Isusovo evanđelje na način kako su osobno osjećali, prema primljenim darovima. Živjeli su različito, a svaki u svojoj punini. Možda nam je još bliža slika iz naše povijesti: sjetimo se prvih naših sestara koje su davne 1904. godine došle iz Maribora u Split. Zar u Mariboru nije bilo apostolata za njih? Jesu li sestre koje su ostale, ili pak one koje su pošle, bile više Školske sestre franjevske?

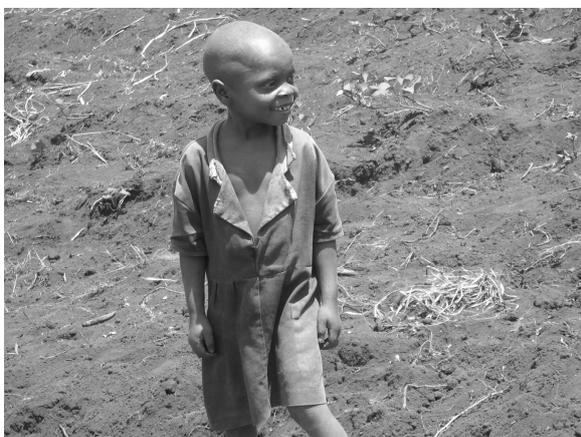
Sljedeće pitanje koje se nameće je: kamo? Svjesni smo da trebamo izaći iz sebe, iz svoje svakodnevice, ali pitamo se kamo ići. Isus ne izdvaja i ne favorizira ni određenu skupinu ljudi ni određena mjesta, već jednostavno kaže: *po cijelom svijetu*. O, Bože moj, kao da nam je ovim rekao sve, a opet i ništa. Gledamo kamo krenuti, gdje nam je mjesto, misija. On kaže da je to cijeli svijet. Za ljude Pavlova vremena to su bile granice tada poznatoga svijeta, tek mali dio Europe i Sjeverne Afrike. Danas su granice poznatoga nam svijeta daleko veće. No, znamo, *svijet* počinje s našim najbližima, a njih upravo najčešće zaobilazimo i *cijeli svijet* tražimo daleko. Isto tako sama riječ *cijeli svijet* uključuje svakoga čovjeka. Zašto bi netko našim površnim tumačenjem ostao isključen?

Kršćanstvo nije religija jednoga naroda, jednoga jezika, zatvorenosti, samodostatnosti, već svakoga čovjeka. Svjedočanstvo življenja Radosne vijesti potrebno je svakom od nas. Možemo li zamisliti Novi zavjet bez poslanica Korinćanima, Filipljanjima, Solunjanima? Tumači Svetoga pisma često navode kako pojam *svijet* označava grešnike, one *druge*. A Isus nas upravo šalje k njima jer oni su najpotrebniji iskustva njegove ljubavi. Dakle, možemo reći da su *izgubljene ovce Izraela* svijet u koji trebamo poći. A pojam *sav svijet* odnosi se na sve izgubljene ovce.

Uz početni glagol *poći* Učitelj nam donosi i drugi pojam, a to je *biti*. Kao istinski poznavalac čovjeka Isus naglašava kako nije presudno *poći*, jer *odlaziti* svoju puninu dobiva tek u *biti*. *Poći* bez *biti* je čisto bježanje od sebe, neki loši obrambeni mehanizam, ili samo avantura. S druge strane *biti* bez *poći* ima prizvuk ustajalosti, mrtvila. Da bismo *bili* trebamo neprestano iznova *polaziti*. Znamo da jesmo tek kad smo na „svom terenu“, tamo gdje osjećamo da pripadamo, kamo nas šalje nešto jače, jače od svih stečenih navika, autoriteta i znanja. Svatko mora živjeti svoje *biti* na sebi svojstven način, kao što svaka rijeka čini svoj tok na putu prema istom moru.

Pitanjem, što je čovjek i što ga čini sretnim, tijekom povijesti bavili su se mnogi filozofi. Što to mi moramo *biti*? Našu želju za savršenošću Isus je predusreo. Ne traži, naime, da budemo anđeli, sveti, kao božanstva, već samo da budemo *Njegovi svjedoci*. Biti svjedok Njegove neizmjerne ljubavi svakome je od nas poslanje. Kako to ostvariti prepušta svakom od nas. A dao nam je uputu: „Ljubite se međusobno, kako bi drugi znali da ste moji učenici“. Za Bibliju znamo reći kako je bezvremena i sjevremena. Naime, kad je čitamo kao da je napisana upravo za naše vrijeme. Dakle, njene poruke ne zastarijevaju i ne bivaju staromodne. Nameće se pitanje, možemo li mi odrediti kada je prošlo vrijeme *poslanja po*

cijelom svijetu, te pojam *sav svijet* svesti samo na granice svoga uskoga kruga.

Svjesni smo kako smo potrebni u svim porama našega društva. Duhovni siromasi nisu manje željni istinskoga svjedočanstva Božje ljubavi od materijalnih siromaha. Ali isto tako vrijedi i obrnuto. Nama je oslušivati potrebe ljudi i naše darove. Učitelj nije imao samo jednog učenika, a ni svi oni nisu bili jednaki. Svatko je svoje svjedočanstvo Radosne vijesti živio na sebi svojstven način. I danas nam je činiti isto.

s. Samuela Šimunović

ISUS JE PUT

15. obljetnica udruge *Isus je put*

U subotu 22. rujna 2007. godine udruga mladih *Isus je put* svečano je proslavila 15 godina svoga postojanja. Euharistijsko slavlje tom prigodom u atriju III. gimnazije u Splitu predvodio je don Josip Periš, predstojnik katehetskog ureda splitsko-makarske nadbiskupije. Nakon toga slijedio je prigodni program koji su priredili mladi. Pozdravnu riječ uputila je najprije s. Darija Bota, voditeljica udruge, a potom ravnateljica gimnazije gđa Mirjana Matijević izražavajući svesrdnu potporu djelovanju udruge. Slijedio je multimedijalni prikaz djelovanja Udruge kroz razne sekcije, koje su vrlo zauzete u svom djelovanju. Sve je bilo obogaćeno pjesmom i glazbenim priložima vokalno-instrumentalnog sastava *Navjestitelji*.

Na poticaj vjeroučiteljice, naše s. Darije, od 1992. godine u III. gimnaziji kao izvan nastavna aktivnost započelo je okupljanje mladih na molitvene susrete. Postepeno su se razvijali i drugi oblici okupljanja duhovnog i kulturnog sadržaja. S vremenom, ustrajnošću s. Darije i zauzetošću mladih, to je preraslo u udrugu mladih pod nazivom *Isus je put*. Slijedeći Isusov put članovi udruge razvili su svoje djelovanje u različitim oblicima vjerskoga života: molitvi, hodočašćima, duhovnim i kulturnim susretima, u sekcijama karitativnog, glazbenog, literarnog, tehničkog i ekološkog djelovanja.

Cilj je udruge upoznavati mlade s Evanđeljem, Isusom Kristom, Crkvom, te na tim temeljima izgrađivati njihovu mladenačku osobnost za bolju i sretniju budućnost. Duhovno-kulturni susreti se neizostavno održavaju svakoga četvrtka navečer u III. gimnaziji. Susreti su otvorenoga tipa, pa na njima sudjeluju i mladi iz drugih škola.

Svoju kršćansku solidarnost mladi iz udruge osobito iskazuju starijim i nemoćnim osobama posjećujući ih u domovima, djeci s posebnim potrebama u njihovim domovima, pripomoći djeci kod učenja i u drugim vidovima pomoći potrebnima. Najpoznatiji su po svojim putovanjima i hodočašćima, u domovini i širom svijeta. Redovito sudjeluju na svjetskim i nacionalnim susretima mladih, taizéovskim ekumenskim susretima mladih, festivalima mladih, hodočašću u Rim za Cvjetnicu i dr.

Zahvalnost za neumoran rad i trud s velikim zadovoljstvom izražavaju s. Dariji, koja svojom ljubavlju za mlade i vedrinom duha prati njihove mladenačke korake. I tom prigodom uručili su joj Zahvalnicu za petnaest godišnje zauzeto djelovanja u službi vjeroučiteljice i voditeljice udruge.

s. M. P.

DOBRODOŠLI U PROLOŽAC

Druženje mladih uvijek privlači pozornost, posebice ono koje se organizira i događa u crkvi. Upravo tako je bilo 22. rujna kad se u župi sv. Mihovila u Prološcu okupilo dvjesto šesnaest mladih framaša i framašica na godišnjem područnom susretu u pratnji duhovnih asistenata. Tako su se u Prološcu našla bratstva iz Sinja, Splita, Zadra, Metkovića, Zaostroga, Brista-Podaca, Imotskoga, Runovića, Vinjana, Zmijavaca, Podbablja i Prološca.

U tom prijaznom kraju toga se dana na licima svih mogao vidjeti osmijeh i dobro raspoloženje. Uvelike je tomu doprinijela izvrsna organizacija, stoga svaka pohvala organizatorima a posebno vrlo raspoloživim domaćinima, mještanima. Oni su se iskreno trudili, i uspjeli, da se svi mi pridošlice osjećamo dobrodošlima. U prilog rečenomu ide i zoran znak dobrodošlice koji je župnik fra Ante Madunić, očito framaš u duši, izveo na travnjaku župskoga dvorišta. Pođite i vidite, ako su još tamo, skladno poredana kamenja koja je kako reče naša s. Filipa, suradnica u župi, župnik svojom rukom „brao“ po brdu i njima napisao dobrodošlicu, baš kako stoji u naslovu ovoga teksta.

Blagoslov tomu danu zajedništva dali su na svoj način svi župljani Prološca. Oni su se naime rado odazvali prijedlogu s. Filipe da svaki dan u obitelji mole jednu desetice krunice za sve mlade koji će se okupiti. Uz to što ih je animirala, ona je pripremila za svaku obitelj prigodno otajstvo krunice. Uistinu domišljato!

Susret splitsko-dubrovačke franjevačke mladeži bio je osmišljen kao prava i dobra okrpja za dušu, za um i za tijelo. Naime, upravo je u tom smjeru i otpočelo druženje. U franjevačkom duhu pokore i sabranosti mladi su najprije razmišljali o svom odnosu prema Bogu i prema čovjeku. Fra Miroslav Bustruc potrudio se da ih potakne na sakramentalnu ispovijed te su razmiljeni po crkvenom dvorištu primali *mir* da bi ga zajedno s *dobrom* mogli dijeliti braći i sestrama. Nakon ispovijedi u radosti i raspjevanosti slavili smo svetu misu. Na svakoj misi s framašima duša se uistinu radosno i u mladenačkom zanosu raspjevana uzdiže k Bogu. Tako je bilo i u Prološcu. Pod vodstvom domaćega framaškoga benda svi smo zdušno slavili Boga pjesmom u ritmu koji odgovara mladima, a kako vidjeh i nama starijima.

Poslije liturgijskoga slavlja uslijedilo je kratko izlaganje fra Ante Babića, područnog duhovnog asistenta Frame splitsko-dubrovačkoga područja. U izlaganju je na jednostavan i vrlo sadržajan način govorio o ulozi franjevaca u povijesti i to s ciljem da pripravi mlade za rad. Moto susreta bio je *Franjo, idi i obnovi moju Hrvatsku*. I motom i izlaganjem željelo se potaknuti mlade da razmišljaju što oni, nošeni Franjinim

poslanjem, mogu učiniti za Hrvatsku. Poslije izlaganja mladi su podijeljeni u skupine rješavali radne zadatke.

Da ih je rad izmorio najbolje se vidjelo za vrijeme ručka kad su sa stolova brzo nestajale različite vrste jela, sve do kolača i voća. S ručkom u ruci raspršeni po župskom i crkvenom dvorištu mladi su nastavili svoje druženje, a bend se sviranjem i pjesmom potrudio da „štimug“ bude još bolji. Oni sportskoga duha organizirali su različite igre. Bilo im je tako dobro da su i nakon predviđenoga vremena, od 9 do 18 sati, željeli ostati još malo. Ta je želja velika pohvala svima koji su dali svoj doprinos da susret uspije, ali i pokazatelj da su mladi otvoreni za raznolike i dobro osmišljene sadržaje. Nama koji s njima radimo ostaje domišljati kako najbolje odgovarati na njihove potrebe.

s. Natanaela Radinović

DUHOVNOST ZRELE DOBI

Seminar za jubilatkinje

U našem samostanu u Zadru od 21. do 23. rujna 2007. godine upriličen je seminar na temu *Duhovnost zrele dobi*. Voditelj je bio fra Vlatko Badurina, TOR. Sudjelovalo je trinaest sestara. Nama koje ove godine slavimo 50. obljetnicu redovničkoga života, pridružile su se prošlogodišnje slavljenice, s. Vjera, s. Laurencije, s. Felicita i s. Vendelina, te s. Ljudevita i s. Sabina. Iz našega novicijata bile su: s. Verena, s. Zdravka, s. Celestina, s.

Dobroslava i s. Rozarija, a s. Tihomira, s. Stjepanka i s. Virginia nisu bile prisutne zbog zdravstvenih poteškoća, što nam je bilo jako žao.

Imale smo dnevno tri predavanja koja su trajala i do sat i pol a da nikome nije bilo dugo. Fra Vlatko je svojim mirom, kao i razlaganjem sve oduševio. Trudio se sasvim jednostavno objasniti životni hod redovništva kao i vrednote sebedarja, radosti, a i patnje. Bez patnje nema ni radosti. Nas redovničke osobe život usmjeruje granici našega predanja u vječni život. Da, taj put zahtijeva napor i predanje. Često pomišljanje na besmisao, neprihvatanje svagdašnjosti, pa i nezadovoljstvo sa samim sobom, čini teškim ozračje nama samima i okolini u kojoj živimo. Velika je sreća znati se zaposliti, moliti, razmišljati i težiti za kontemplacijom. Starost nije bolest. Potrebno je shvatiti da naše aktivnosti nisu više takve kao što su bile u mladim godinama. Životnim iskustvom, razgovorima, dobrim savjetima i svjedočenjem svojim radosnim življenjem mladima možemo prenositi radost. Svatko treba oblikovati svoj stav i svoju duhovnost, treba uzeti stvar u svoje ruke i oblikovati svoj život.

Nije važan broj godina, nego je važno što danas dobro činimo. Ne smijemo se obeshrabriti niti bojati, pa ni patnje. I preko patnje dolazimo do unutarnje svijetlosti. Tako radosne otvorimo vrata raja, kad ostavljamo ovaj svijet.

Evo nekoliko savjeta za staračku dob:

- Ne govori previše o svojoj bolesti, o svom zdravlju kao ni o sebi.
- Promisli što radiš, misli što govoriš, zaboravi da možeš kao nekada.
- Nemoj puno govoriti o svojoj radinosti kad si bila mlada, što si radila i kako si radila.
- Njegovaj svoju vanjštinu, budi čista, uredna.
- Pomalo se rješavaj suvišnih stvari, pa i prijatelja, ali ne prestani ih voljeti. Vežanost na stvari sputava nas u duhu.
- Cijeni samoću i ne gubi vrijeme u nepotrebnim stvarima. Čitaj, štrikaj, zalijevaj cvijeće...
- Bori se protiv posljedica starosti: manje jedi, uvijek nešto radi, zanimaj se za ljude koji te okružuju, a ne oslanjaj se na njihovu zahvalnost. Nemoj izbjegavati šetnju u prirodi i sl.
- Mirno i veselo razmišljaj o smrti, a ne govori previše o njoj. Misli i o tome da možda netko i priželjkuje da umreš.
- Makni se s puta mladima. Biti bliska i daleka, ocijeni sama kada i kako.

Naš mir nam pomaže da dođemo do mudrosti. Ne smijemo stati niti misliti da je s nama sve završilo. P. Vlatko, hvala ti!

Mistika je doživljavanje vrhunca. Da, čule smo, oduševile se i započele, oduševljeno. Po završetku seminara učinile smo divan izlet u Karin, Novigrad i Nin, a sutradan smo hodočastile Gospi u Krasno. Da je sv. Franjo bio s nama, sigurno bi ispjevao još jednu pjesmu stvorova. Ne mogu opisati ljepote prirode i svega što se na i u Velebitu nalazi. Tko nije bio, neka ode što prije.

Hvala s. Klari za ovaj susret i obnovu, s. Petri za vožnju. Naše druženje nas je zbližilo i obnovilo.

Sabrala sam kratka mišljenja i drugih sudionica. Seminar je bio pun pogodak. Doznale smo da i u ovoj dobi vrijedimo i koristimo zajednici.

S. Vjera: Zahvaljujem Bogu i s. Klari koja mi je omogućila sudjelovati na ovom ne baš svagdanjem seminaru, na kojem sam se obogatila za moj daljnji hod u ovoj životnoj dobi. O. Vlatko je bio toliko zanimljiv i uvjerljiv da smo se baš oduševile. Spojio je radost i patnju kao životni put prema vječnom svjetlu, prema prijelazu u vječnost.

S. Laurencija: Hvala Bogu za svaku riječ koju nam je o. Vlatko uputio baš sada kad smo već pomalo umorne od života. Moram priznati da se nisam rado odazvala misleći što to sada meni treba. Međutim, tako lagano i uvjerljivo objasnio nam je i rasvijetlio vrednote življenja u ovoj našoj staračkoj dobi. Da, vi ste korisne zajednici u svakom pogledu! Svatko sam treba doći do granica prijelaza u svjetlost po radosti i patnji, osobno, otvoriti vrata vječnosti. O. Vlatko, hvala ti!

S. Felicita: Nisam baš za pisanje a žao mi je ako ništa ne kažem na ove veoma dobro i ugodno provedene dane zajedništva. Drago mi je da sam bila, premda sam mislila ne doći. Hvala Bogu koji nas prati kroz cijeli naš život i svu različitost življenja. Sve nam je to svećenik tako lijepo tumačio i ohrabrio nas da smo zajednici korisne u svakoj situaciji. Zahvaljujemo s. Klari da nam je ovo omogućila.

S. Vendelina: Doživljaj ovoga susreta nije lako prenijeti na papir. O. Vlatko nas je sve oduševio. Govorio je nenametljivo. Proveo nas je od djetinjstva do ovih naših dana. Govorio nam je kako živjeti u zajednici mladi-stari, kako živjeti radosno da mladima budemo uzor i primjer. Ovaj hod prati radost i patnja. Patnja mora doći. Ona vodi svršetku u radosti susreta s Kristom.

S. Zdravka: Rekli su mi da ćemo imati seminar u Zadru. Na moju neodlučnost da se odazovem pozivu netko mi reče: Idi, vidjet ćeš barem novu kuću. Odgovorila sam: Kuću sam vidjela u *Odjecima*, seminar smo mogle imati u Splitu. Međutim, kad smo došle u Zadar i kad sam vidjela kuću, bilo mi je žao što sam prethodno tako reagirala. Sve je uređeno lijepo, jednostavno, suvremeno, da se ne možeš ne diviti. Predavanja o. Vlatka bila su tako krasna i zanimljiva. Oduševljena sam. Baš mi je dobro došlo. Bogu hvala!

S. Verena: Sretna sam što mi je omogućeno da mogu doći na ovaj, po mome mišljenju, izvanredan i hvale vrijedan seminar. Ipak, nakon 50 godina hoda u radu i sebedarju svojoj zajednici, u ovim godinama zna doći i pitanje: A što sada? Predavanja su mi posvijestila vrijednost življenja i darivanja sebe Bogu, i zajednici, i sada. Vrijednosti rada i zdravlja, kao i patnje i trpljenja, treba koliko se god može usmjeriti prema granici svjetla – u vječni mir. Zahvalna sam zajednici i o. Vlatku za ove lijepe dane.

S. Celestina: Hvala Bogu za ovaj seminar koji mi je pomogao ponirati u moj hod redovničkoga života. Rad, zdravlje, zajedništvo, duhovni život... A što sad u ovim godinama kad funkcije tijela i duha malakšu? Tako lijepo i jednostavno voditelj nas je ohrabrio i naglasio važnost naše sadašnje životne dobi. Vrijedne ste i treba živjeti radost života na putu u vječnost. Radi što možeš, moli, poniri u dubinu svoga bića, pa i u patnji. Patnja, bol, nemoć su neizbježne. S tim se znati nositi, to je umjetnost. Ako se s tim ne suočimo i ne pokušamo živjeti radost, neizbježan je besmisao, samovolja, depresija pa i psihička neuravnoteženost. Rad na sebi ne prestaje do smrti. Predanje, radost i dobar primjer mladima otvara nam vrata vječnosti i divnoga susreta s Bogom.

S. Dobroslava: Što ću reći? Nisam došla baš rado. Sad mi nije žao, naravno. Trebalo je ovo čuti prije 20 godina. Sve je OK. Idemo naprijed.

Priredila s. Rozarija Župić

ZLATNI JUBILEJ

Dan 4. listopada 2007., svetkovina je našeg sv. oca Franje koju slavi cijela Kongregacija. Prekrasan sunčan dan što nam ga podari dragi Bog. Kad smo ulazile u dragi nam Lovret, u cijeloj kući se osjećalo slavljeničko ozračje. Dok smo se pozdravljale sa sestrama osjećalo se zajedništvo u našem slavlju. Lica su nam bila ozarena istinskom radošću.

U kapeli je sve bilo uređeno, a nadasve lijepo okićeno. Ja sam se

osjećala kao u raju, a mislim da su i ostale sestre. Kad su orgulje počele svirati, a sestre lijepo pjevati ulaznu pjesmu *Radujmo se u Gospodinu slaveći blagdan sv. Oca Franje*, u sebi sam dodala: Radujmo se, sestre, i slavimo našeg dobrog Boga, koji nam učini velika dobra kroz ovih 50 godina. Hvalu mu neprestano kličimo: Hvala Ti, Gospodine, za sva Tvoja dobročinstva koja nam udijeli! Svečanu sv. misu predvodio je fra Ante Bilokapić, gvardijan s Dobroga u zajedništvu s fra Albertom Marićem, bratom naše s. Zdravke, i fra Petrom Grubišićem, gvardijanom trećoredaca. Fra Ante je nadahnuto propovijedao, a sestre su slavlje uzveličale skladnim pjevanjem. Nedostaju mi riječi kojima bih im zahvalila.

Poslije sv. mise slijedilo je čestitanje i fotografiranje. A potom smo se okupile u velikoj dvorani, u našoj „staroj blagovaonici“ na koju uvijek imamo lijepe uspomene. U naše mlade dane tu su se uvijek održavale prigodne priredbe, a bilo ih je dosta.

Sestre, svećenike i uzvanike pozdravila je naša provincijalka s. Klara. Slijedio je multimedijalni prikaz o nama slavljenicama. Prikazane su fotografije od naših početaka, naš hod po podružnicama, gdje smo bile i što smo radile. Od nas dvanaest novicijatskih kolegica osam nas je živih: s. Rozarija, s. Verena, s. Tihomira, s. Celestina, s. Zdravka, s. Stjepanka, s. Dobroslava i s. Virginia. Tri su otišle pred nama u vječnost, s. Krešimira, s. Zvonimira i s. Alojzija. A s. Bogoljuba je otišla tražiti drugi put, sretno joj bilo. Gledajući slike na ekranu svaka se od nas prisjećala svojih lijepih trenutaka u životu, a i onih koji nisu bili tako lijepi. Puno je 50 godina, da bi uvijek bilo idealno.

Za vrijeme ručka izmjenjivala se pjesma i sjećanja iz naših prvih dana redovništva. Svaka je nešto pripovjerala. Ugodno iznenađenje bili su i prigodni pokloni. Osobno i u ime svih slavljenica zahvaljujem svima. Najprije velika hvala s. Klari što nam je omogućila lijepi seminar, izlete i sve ostalo. Od srca velika hvala i s. Mihelini, kućnoj predstojnici na Lovretu, te svima našim dragim sestrama koje su nas pratile svojim molitvama i darovima. Hvala s. Bernardi i svim dragim sestrama u Zadru na njihovom gostoprimstvu. Svima i svakoj napose hvala.

Sve vas lijepo i toplo pozdravlja i voli u Gospodinu i sv. Ocu Franji

s. Celestina Masnić

GOSPODIN SE SMIJEŠIO

Prvoga dana mjeseca listopada šarolika grupa ljudi, što djece i djevojaka, što ozbiljnih žena i muškaraca, okupila se kod Školskih sestara franjevačka u Sinju. Sestre su širom otvorile vrata svog doma i srca te ugostile članove župnih zborova iz župa Bajagić-Obrovac, Hrvace i Grab. Župe su to u kojima školske sestre franjevke dugi niz godina samoprijegorno i s ljubavlju djeluju kao voditeljice župnih zbora. Sada su to s. Vjera Gulić, s. Vitalija Križan i s. Vedrana Ivišić.

Sestre su sa članovima zborova i svojim susjedima željele podijeliti radost slavljenja blagdana svetoga Franje. I upravo u duhu sv. Franje koji je prirodu i sve zemaljske i nebeske stvorove posebno ljubio, sveta misa bila je na otvorenom, u vrtu ispred kuće.

Misno slavlje predvodio je fra Duško Botica župnik župe Grab, a koncelebrirali su gvardijan samostana u Sinju fra Bože Vuleta, sinjski župnik fra Nikica Ajdučić, te župnik župe Bajagić-Obrovac fra Luka Banić.

Zajednička molitva, skladno radosno liturgijsko pjevanje, te poticajna prigodna propovijed svjedočili su zajedništvo u vjeri i uzajamnu radost susreta sa sestrama.

Nakon mise nastavili smo ugodno zajedničko druženje uz stol, pjesmu i male neobavezne razgovore. Jednom je netko mudar rekao da se Gospodin smiješi kad se njegova djeca okupljena u njegovo ime vole istinskom bratskom ljubavlju. Sigurna sam da je toga ponedjeljka Gospodin bio među nama i da se smiješio.

Liljana Petričević

CVJETIĆI NA LOVRETU

Seminari franjevačke duhovnosti

Ovogodišnji seminari iz franjevačke duhovnosti za sve sestre naše Provincije na temu *Živjeti Evandjelje* započeli su na Lovretu, s ciljem vraćanja k izvorima. Što se može novoga saznati o Franjinom životu? Zar nismo već iscrpili sve izvore, književne i znanstvene?

Da, mnogo toga smo čuli i nije nam nepoznato. No, znanje nije dovoljno. Konkretizacija Franjinih ideja, njihovo provođenje u djelo, ostvarivanje životom u zajednici, to je ono što nas muči. Naš svakodnevni život je jednom riječju *sve* za nas koji smo se odlučili za korak „napuštanja svijeta“ kako bismo *sve svoje* darovali Bogu i Crkvi. Teško je odlučiti se na taj korak, još je teže ustrajati i ostvariti bogat i sretan život. Teško je pjevati od sreće kao Franjo.

U proteklim danima od 9. do 10. te od 13. do 14. listopada ove godine, pokušali smo zajedno razmatrati Franjine velike misli o životu u zajednici, o bližnjem, o poniznosti, poslušnosti prema Ocu. Voditelji seminara s. Ivanka Mihaljević, s. Kata Karadža i fra Pero Vrebac svojim iscrpnim i temeljito pripremljenim predavanjima dali su nam osnovne okvire u kojima smo se duhovno zaustavljali. Iako predavanja imaju oblik u kojem predavač izlaže svoje misli, u oba seminara i sestre su vrlo aktivno sudjelovale slušanjem i iznošenjem svojih razmišljanja, što bi se nakon predavanja razvilo u plodan razgovor u skupini. I tako, nesvjesno i spontano, na Lovretu su zamirisali *cvjetići* sestrinskoga života, a fra Pero nas je svojom blagom prisutnošću podsjećao da smo sestre naše braće u Kristu.

Franjin susret s gubavcem uvijek nam nanovo osvježava pitanje vlastitoga poslanja: Tko ili što je za mene gubavac? Nije li moj susret s gubavcem puno blaži nego Franjin? Previjam li ja nekome rane, i peku li mene tuđe? Zajednički život ne znači živjeti pored nekoga nego živjeti s nekim. To znači dijeliti dobro i zlo, a ne samo dobro. Lako je biti nekome prijatelj u dobru, a teško se približiti onomu tko je napušten od svih. Kako je Franjo to činio i kako je bio osjetljiv za one koje je društvo odbacilo, ostaje nam tajnom pred kojom padamo na koljena. Naš je zadatak probuditi osjetljivost prema bližnjem, a to je moja sestra u Kristu. Zapovijed ljubavi jedini je put kojim možemo slijediti Franjine poticaje. Ljubav se ne živi u samoći već u zajednici. Nemoguće je ljubiti Boga bez blišnjega. Tako je moja sestra, ona koja po Božjoj providnosti stoji do mene, ogledalo u kojem ću vidjeti je li zaživjela Božja riječ u meni. Da, nisam ja sama i Bog želi moju toplinu prema bližnjemu.

Ima li veće sreće nego živjeti u ljubavi i prijateljstvu bez generacijskih, poslovnih i drugih prepreka koje nas ponekad udaljuju pa ostanemo u nekom hladnom "funkcioniranju" svakodnevice? Ako smo barem nakratko zaboravili tekuće probleme i uživali u razmjeni iskustava molitve i suživota, znači da smo iskreno molili za ostvarenje zajedništva kakvo je zamislio Franjo. Poštujući raznolikost i obogaćenje koje ono donosi, iskristaliziralo se među nama da je mlađima vrlo bitna molitvena podrška starijih, koji su kao stupovi koji drže našu kapelu na Lovretu, a tako je i drugdje. Franjo se povlačio kako bi crpio potrebnu snagu.

Svi naši razgovori, razmatranja, izmjena iskustva, jednostavno ugodno provedeni franjevački dani govore da su sestre Ivanka i Kata kao i fra Pero izvrsno vodili seminare, a i svjedočili svojom blagom prisutnošću. Zahvalnost za njihov trud je i naša intenzivna uključenost u ovo kratko druženje. Ugodne misli griju našu sestrinsku svakodnevnicu.

s. Lidija Bernardica Matijević

VOLIM DJECU

Volim djecu, kaže Bog, i htio bih da im sve sličī. (M. Quoist)

Osvrnut ćemo se malo na naš, po mnogočemu, novi početak pedagoške godine u dječjem vrtiću u Zadru. Započele smo s još jednom odgojno-obrazovnom skupinom, tako da sada u vrtiću ima 57-ero djece u dobi od 3. do 7. godine. Time je popunjen kapacitet vrtića i tek se sada osjeća pravo bogatstvo dječje prisutnosti. Više dječjega smijeha, više dječje topline i ljubavi, više dječje spontanosti i iskrenosti, više plača...

Moramo priznati da je početak bio uistinu iscrpljujući, kako to inače biva u mjesecu rujnu kad se djeca privikavaju na novu sredinu i nove osobe u njihovu malom životu. Ali sve bismo puno teže uspjeli ostvariti da nije pomoći naše nove „tete“ Marije Marušić i neizostavne s. Rozarije koja nam pomaže u vrtićkoj kuhinji i u brizi oko djece.

Ono najvažnije, što je prethodilo novom početku, što nam je najviše dalo snage, strpljivosti i dosljednosti bilo je slavlje svete mise s djecom i roditeljima. Ispunjeni tako dječjom pjesmom, roditeljskim molitvama i Božjom prisutnošću, ni ovaj početak nije bio pretežak. S Bogom u sebi i uz ljude od povjerenja i pomoći pored sebe možemo s mirnoćom i lakoćom koračati stazom života. U vjeri i s trudom svaka prepreka se može svladati.

U ulijevanju sigurnosti i u produbljivanju vjere uvijek je tu, osobito kad je to najpotrebnije, naša s. Rozarija. Stalnim osmjehom na licu i toplinom svoje duše uvijek udijeli dobrodošao savjet i s nama podjeli životno iskustvo. A mi, odgojiteljice, uzvratimo joj svojom mladenačkom spontanošću, osmjehom i veseljem. I ovim putem joj od srca zahvaljujemo!

Našu novu suradnicu, tetu Mariju, primile smo otvorena srca i raširenih ruku. A ona nam istom mjerom svakodnevno uzvraća. Djeca su je lijepo prihvatila i odmah su zavoljeli i prihvatili njezinu toplinu, dobrotu i autoritet. Radi u skupini *Ribice* zajedno sa s. Lucijom Bilokapić. A drugu skupinu – *Školjkice* - vode s. Sanja Stojić i Luciana Berović.

Možemo reći da se osjećamo kao jedna obitelj koja puno daje i puno prima. Razgovaramo o svemu, prvenstveno o djeci, o načinu rada i odgoja. Dogovaramo se i savjetujemo o temama u vrtiću, a neizostavne su i teme iz osobnoga života svake od nas. Zajedno se smijemo i veselimo, zajedno se brinemo, zajedno tugujemo... Uistinu smo mala zajednica.

Toliko o našem ovogodišnjem početku rada u dječjem vrtiću. I svima vama želimo puno Božjeg blagoslova.

Luciana Berović i s. Lucija Bilokapić

JEKA IZ AFRIKE

MOJI PRVI REDOVNIČKI ZAVJETI

Bukavu, 15. kolovoza 2007.

U velikoj radosti iznosim vam u nekoliko riječi kako sam doživjela dan mojih prvih redovničkih zavjeta.

Godina novicijata za mene je bila škola molitve i kontemplacije, nasljedovanje života Kristova i vrijeme dubljeg upoznavanja naše Kongregacije. Poslije godine kušnje, vremena čišćenja moga bića, čvrsto sam odlučila reći svoj „da“ na Božji poziv zalaganjem u nasljedovanju Krista po redovničkim zavjetima.

Budući da sam slabo i krhko stvorenje, veoma računam na milost Božju i njegovu Providnost. Računam također na podršku svojih sestara i njihove molitve.

Tijekom mjeseca travnja u razgovoru s našom s. Mirabilis, povjerenicom sestara u Kongu, rečeno mi je da mogu uputiti molbu za polaganje zavjeta. Čim sam to čula, srce mi je zaigralo od radosti i rekla sam u sebi: „Hvala ti, Gospodine, jer si čuo vapaj moje molitve, šapat mog srca“. Nakon tog razgovora otišla sam u kapelu slaviti Boga i zahvaliti mu. Za vrijeme molitve čula sam odjek Gospodinovih riječi u mom srcu: „Ne boj se, jer ja sam te otkupio, imenom sam te zazvao, ti si moja“ (Iz 43,1). Na ove riječi odlučila sam napisati molbu i proslijediti hod na putu Gospodnjem, jer mi je On dao sigurnost nazivajući me mojim imenom. I ja sam njegova.

U mjesecu svibnju uputila sam molbu i s pouzdanjem čekala povoljan odgovor. U srpnju nas je odgojiteljica obavijestila da su naše molbe uzete u razmatranje i da 15. kolovoza možemo polagati zavjete. Oh, koja radosna vijest! Od 19. do 28. srpnja imale smo duhovne vježbe kao pripremu za zavjete. Nakon duhovnih vježba nastavile smo pripremu za obred zavjetovanja, zajedno sa sestrama i kandidatkinjama uvježbavale smo liturgijsko pjevanje za taj događaj.

Dan uoči naših zavjeta bio je za mene dan sabranosti, predanja Gospodinu i razmišljanja o mojoj obvezi. Sve sestre bile su uključene u pripremanju slavlja, u kuhinji i u kapeli. Svaka se zdušno založila da sve bude u redu. Neka Gospodin bude slavljen za aktivnu suradnju svake pojedine sestre i kandidatkinje.

Došao je dan našeg zavjetovanja, *dan što ga učini Gospodin*, dan svečanosti i radosti (usp. Ps 117,24). Živio 15. kolovoza 2007.! Mogu reći s Blaženom Djevicom: *Gospodin je za mene učinio velike stvari, sveto je ime njegovo* (Lk 1,49).

Sveta misa našeg zavjetovanja započela je u 10 sati. U radosti desetak svećenika franjevaca i pet đakona, sve naše sestre i naši roditelji išli su u procesiji, pjevajući i plešući, prema našoj kapeli. Na ulazu u kapelu pater Matabaro, koji je predvodio misu, blagoslovio nas je i u velikoj radosti ušle smo u hram Gospodnji. Prvo čitanje čitala je novakinja s. Christina na jeziku swahili, a ja, s. Emilienne, čitala sam drugo čitanje na

jeziku mashi. Poslije evanđelja uputile smo našu molbu vrhovnoj predstojnici s. Nataliji za pristup zavjetovanju.

U homiliji pater je naglasio važnost triju zavjeta i zamolio je sve prisutne da nam pomognu i da nas podrže svojim molitvama i dobrim savjetima da živimo svoje zavjete i da ostanemo vjerne svojim obećanjima.

Kad sam izgovorila obrazac zavjetovanja, drhtala sam toliko da sam, nakon riječi s. Natalije da prima moje zavjete, tri puta izgovorila „Amen“. To je nasmijalo sve u crkvi. Nakon zavjetovanja sve su mi sestre dale poljubac mira kao znak prihvaćanja u Zajednicu. Kao znak naše posvete Bogu za prinos darova prinijele smo žito i svijeće.

Na završetku sv. mise zahvalile smo Bogu tradicionalnim plesom i pjesmom na kinandi i mashi jezicima. Zatim je slijedila svečanost sestričkog stola, gdje smo radosni svi zajedno blagovali. Svatko je doista bio zadovoljan.

Nakon svečanosti ples se nastavio, ali moji roditelji su trebali poći kući. Otišli su radosni. Svečanost se nastavila u zajednici do večeri. Bila sam veoma sretna toga divnog dana. Ostatak će mi nezaboravan cijeloga života, jer to je za mene bilo nešto izvanredno da vam naprosto ne mogu opisati.

Za sve te divote zahvaljujem Bogu koji nas je pozvao graditi njegovo Kraljevstvo živeti zajedno u sestinstvu i ljubavi. Neka nas njegova milost prati i podržava cijeloga života. Gospodin bio hvaljen navijeke!

s. Emilienne Nankafu

PRVO STOLJEĆE KRŠĆANSTVA

Otvaranje godine proslave stogodišnjice evangelizacije u nadbiskupiji Bukavu bilo je 3. rujna 2006., a završetak 16. rujna 2007. godine. Prvi misionari, o. Joseph Van Derhaeghe, Raphaël Roy i brat Lamberto, došli su u Nyangezi prije sto godina. Primljeni i prihvaćeni od lokalne uprave navijestili su ovom narodu Radosnu vijest.

Otvaranje godine započelo je procesijom iz Nyangezi prema brežuljku Kalvarija. Mnoštvo hodočasnika zauzelo je cijeli uspon brda Kalvarije, gdje je služena sveta misa koju je predslavio nadbiskup msgr. François Xavier Maroy.

Zatvaranju godine proslave stogodišnjice prethodila je devetnica od 7. do 15. rujna molitvom na različite nakane: za našu braću u vjeri, za posvećene osobe, za zauzete laike u Crkvi, za obitelji, za mlade, za našu zemlju i državnike, za svećenike, za naše pastire, biskupe, za našu nadbiskupiju.

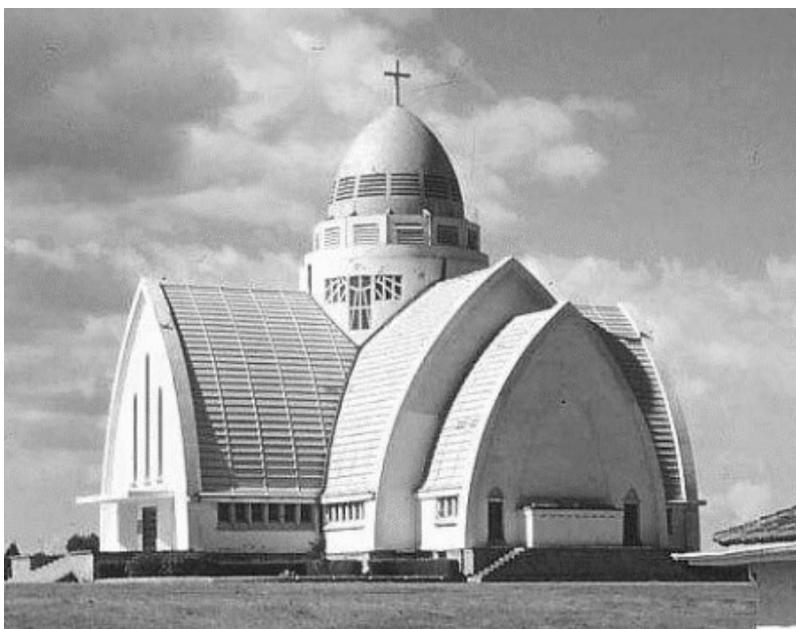
Misa završetka proslave bila je u katedrali Naše Gospe od mira u Bukavu. Počela je u 9,30 i trajala do 12,30 sati. Slavio ju je nadbiskup msgr. Maroy. Evanđelje dana bilo je Iv 2,1-12 u kojem čitamo Marijine riječi slugama: „Što god vam rekne, učinite!“ K

tome izražajna su bila tri simbola: katedrala, slika Presvetog Trojstva, slika jedinstva kršćana.

Prije završnog blagoslova msgr. Maroy udijelio je priznanje vjernicima koji su bili vjerno zauzeti u svom poslanju. Među njima priznanje su primile i naše prve sestre misionarke.

Na kraju je nadbiskup u pratnji nekoliko svećenika i redovnica pohodio grobove naših dragih pokojnih biskupa msgr. Christofhe Munzihirwa, msgr. Emmanuel Kataliko i msgr. Charles Kambale Mbogha, koji se nalaze uz katedralu i pomolio se. Nakon toga je svima prisutnima udijelio svečani blagoslov.

Brigitte Nsimire Maghumu, kandidatkinja

Bukavu, katedrala

NAŠI POKOJNICI

SESTRE NAŠE KONGREGACIJE

- s. M. Danijela Kos**, živjela 65 godina, u Kongregaciji 40 godina,
preminula 22. srpnja 2007. u Jesenicama (Slovenija)
- s. M. Marijana Oblak**, živjela 87 godina, u Kongregaciji 68 godina,
preminula 3. kolovoza 2007. u Jesenicama (Slovenija)
- s. M. Paulina Leko**, živjela 100 godina, u Kongregaciji 72 godine,
preminula 10. kolovoza 2007. u Širokom Brijegu
- s. M. Rastislava Cvitanović**, živjela 86 godina, u Kongregaciji 67 godina,
preminula 27. rujna 2007. u Međugorju
- s. M. Vjekoslava Vrdoljak**, živjela 72 godine, u Kongregaciji 50 godina,
preminula 29. rujna 2007. u Livnu

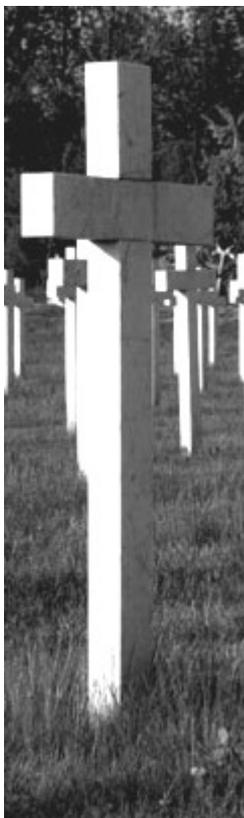
RODBINA SESTARA

Ante Milas, brat s. Anđele,
preminuo 22. kolovoza 2007., u 72. godini života

Jozo Radić, brat s. Sidonije,
preminuo 9. rujna 2007. u 77. godini života

Anica Cotov, sestra s. Felikse,
preminula 16. listopada 2007. u 84. godini života

ZAHVALE

Drage moje sestre!

Osjećam dužnost da vam svima skupa i svakoj napose zahvalim od srca na vašoj toplini i ljubavi koju ste pokazale pri ispraćaju moga dragog brata Ivana na privremeno počivalište u rodnom selu Slivnu kod Imotskog. Iako je moj brat imao lijep broj godina, zbog svoje živahnosti i radinosti djelovao je kao osoba u sredini svojih dana. Zbog toga kao i zbog naglog prijelaza iz vremena u vječnost imamo osjećaj kao da nam ga je netko ukrao, ili da će se vratiti s dužeg putovanja.

Vjerujem da Otac nebeski ima plan za svakoga od nas i da nas u svojoj Božanskoj ljubavi uzima sa zemlje u trenutku za nas najpovoljnijem. Tako je uzeo i moga brata Ivana. Nakon kratke smrtne borbe vjerujem da se je susreo s milosrdnim Isusom koga je često primao pod prilikama kruha.

Zahvaljujem svima tko mi je na bilo koji način izrazio kršćansku sućut ili se pomolio za moga brata Ivana!

Pokoj vječni na srcu svome daruj mu Gospodine!

Zahvalna s. Ljubomira Kustura

Neumljiva bolest zaustavila je životni tijek moga brata Ante. Bog ga je pozvao k sebi. Njegov skroman, čestit, samozatajan život, a nadasve njegova beskrajna strpljivost u teškoj bolesti, ostavili su divan primjer svima nama koji smo ga voljeli. Vjerujem da mu je Gospodin u svojoj neizmjerljivoj ljubavi pripremio stan u Nebu gdje se i mi jednoga dana nadamo dospjeti.

Svim sestrama koje su ga ispratile na posljednji ovozemni počinak te svima koje su na bilo koji način izrazile sućut mojoj obitelji i meni, ovim putem želim od srca zahvaliti.

s. Anđela Milas